HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta)

4 martie 2010*

În cauza T-401/06,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, cu sediul în Kowloon (China),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, cu sediul în Zhongshan (China),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, cu sediul în Guangzhou (China),

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, cu sediul în Kowloon,

reprezentate de L. Ruessmann și A. Willems, avocați,

reclamante,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de domnii H. van Vliet și T. Scharf, în calitate de agenți,

și de

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), cu sediul în Bruxelles, reprezentată inițial de P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn și S. Verhulst și ulterior de P. Vlaemminck și A. Hubert, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză

și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3), în măsura în care le privește pe reclamante,

TRIBUNALUL (Camera a opta),

compus din doamna M. E. Martins Ribeiro, președinte, domnii S. Papasavvas (raportor) și A. Dittrich, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 februarie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 1 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui

dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază"), prevede:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.

[…]

(4) În sensul prezentului regulament, prin «produs similar» se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv."

2 În ceea ce privește condițiile de atribuire a statutului de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP"), articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază prevede:

„(b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din […] Republica Populară Chineză […], valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6),

în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei […], că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile [prevăzute] la litera (a).

(c) Cererea prezentată în temeiul [articolului 2 alineatul (7) litera] (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață […]

Se analizează dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior în termen de trei luni de la inițierea procedurii […]"

3 În ceea ce privește stabilirea existenței unui prejudiciu, articolul 3 alineatele (2), (3), (6) și (7) din regulamentul de bază prevede:

„(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

(3) […] În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria comunitară sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs […]

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei comunitare în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca pertinenți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare."

4 În ceea ce privește condițiile de deschidere a unei anchete antidumping, articolul (5) alineatele (2), (3) și (4) din regulamentul de bază prevede:

„(2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și prejudiciul în cauză […]

(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și concludența elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(4) Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară."

5 Articolul 6 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază prevede:

„(8) Cu excepția circumstanțelor prevăzute la articolul 18, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe care se bazează concluziile trebuie verificate în măsura posibilului.

(9) În cazul procedurilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o anchetă se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Oricum, anchetele se încheie, în toate cazurile, în termen de cincisprezece luni de la deschiderea lor, în conformitate cu concluziile adoptate în conformitate cu articolul 8 în ceea ce privește angajamentele și cu cele adoptate în conformitate cu articolul 9 în ceea ce privește acțiunea definitivă."

6 Potrivit articolului 9 alineatul (5) al doilea paragraf și alineatul (6) din regulamentul de bază:

„(5) […]

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

(a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile;

(b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;

(c) majoritatea acțiunilor aparține unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau întreprinderea este suficient de independentă de intervenția statului;

(d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței; și

(e) intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe.

(6) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, taxa antidumping aplicată importurilor care provin de la exportatori sau de la

producători care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar nu au fost incluși în anchetă nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul […] Trebuie aplicate taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17."

7 În ceea ce privește tehnica de utilizare a eșantionării, articolul 17 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază prevede:

„(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipu[rilor] de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul alegerii sau la cel mai mare volum [reprezentativ] de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

[…]

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este ales inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util."

8 Potrivit articolului 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază:

„(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute publice."

9 Articolul 20 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază prevede:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea

de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii."

Istoricul cauzei și regulamentul atacat

10 Reclamantele, Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co., Ltd sunt societăți producătoare și exportatoare de încălțăminte cu sediul în China.

11 Importurile de încălțăminte din China care se încadrau în anumite categorii din Nomenclatura combinată făceau obiectul unui regim de contingente cantitative care a expirat la 1 ianuarie 2005.

12 Ca urmare a unei plângeri depuse la 30 mai 2005 de Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), Comisia Comunităților Europene a inițiat o procedură antidumping cu privire la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam. Avizul de inițiere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 7 iulie 2005 (JO C 166, p. 14, denumit în continuare „avizul de inițiere").

13 Având în vedere numărul important de părți interesate, la punctul 5.1 litera (a) din avizul de inițiere s-a arătat că se va recurge la tehnica eșantionării, conform articolului 17 din regulamentul de bază.

14 Reclamantele au contactat Comisia, transmițându-i, la 25 și la 26 iulie 2005, informațiile prevăzute la punctul 5.1 litera (a) subpunctul (i) și litera (e) din avizul de inițiere pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori pe care această instituție își propunea să îl stabilească în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază și pentru a li se atribui SEP sau, în caz contrar, pentru a beneficia de un tratament individual (denumit în continuare „TI").

15 La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 98, p. 3, denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

16 Conform considerentului (9) al regulamentului provizoriu, ancheta cu privire la dumping și la prejudiciu a analizat perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 (denumită în continuare „perioada de anchetă"). Analiza elementelor utile pentru aprecierea prejudiciului a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2001 și 31 martie 2005 (denumită în continuare „perioada examinată").

17 Având în vedere necesitatea stabilirii unei valori normale pentru produsele producătorilor-exportatori din China și din Vietnam cărora nu le poate fi acordat SEP, a fost efectuată o vizită de verificare cu scopul de a stabili valoarea normală pe baza datelor privind o țară analogă, în cazul de față Republica Federativă a Braziliei, la sediile a trei societăți braziliene [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].

18 În ceea ce privește produsul în cauză, din considerentele (10), (11), (40) și (41) ale regulamentului provizoriu rezultă că acesta cuprinde în esență sandalele, cizmele, încălțămintea urbană și încălțămintea de stradă, toate fabricate cu fețe din piele sau din piele reconstituită. De asemenea, din considerentele (12)-(31) ale regulamentului provizoriu rezultă că, din definiția produsului în cauză, Comisia a exclus încălțămintea sport de înaltă tehnologie (Special Technology Athletic Footwear, denumită în continuare „STAF") și că a inclus în cadrul acesteia încălțămintea pentru copii. Potrivit considerentului (38) al regulamentului provizoriu, toată încălțămintea cu fețe din

piele, deși de tipuri și stiluri diferite, prezintă aceleași caracteristici de bază, este destinată aceleiași utilizări și beneficiază de aceeași percepție din partea consumatorilor. Astfel, potrivit considerentului (39) al aceluiași regulament, toate tipurile și stilurile de încălțăminte se află în concurență directă și sunt interschimbabile într-o foarte largă măsură.

19 Prin urmare, în considerentul (52) al regulamentului provizoriu, Comisia a concluzionat că toate tipurile de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită vândute în țările în cauză și în Brazilia și cele produse și vândute de industria comunitară pe piața Comunității erau similare celor exportate de țările în cauză către Comunitate.

20 În cadrul stabilirii dumpingului, Comisia a recurs la tehnica eșantionării. Conform considerentului (55) al regulamentului provizoriu, printre producătorii-exportatori din China care și-au manifestat dorința de a fi incluși în eșantion, 154 au exportat în Comunitate în cursul perioadei de anchetă. Conform aceluiași considerent, inițial, s-a considerat că aceste societăți au cooperat și au fost avute în vedere la constituirea eșantionului.

21 Din considerentul (57) al regulamentului provizoriu rezultă că, în final, Comisia a reținut un eșantion compus din 13 producători-exportatori din China, reprezentând mai mult de 20 % din volumul exporturilor din China către Comunitate. Conform considerentului (59) al aceluiași regulament, criteriile avute în vedere în scopul efectuării selecției în cauză erau, în primul rând, importanța producătorului-exportator din perspectiva vânzărilor la export către Comunitate și, în al doilea rând, importanța acestuia din perspectiva vânzărilor pe piața internă. În ceea ce privește al doilea criteriu, Comisia a arătat, în considerentul (60) al regulamentului provizoriu, că datele privind vânzările pe piața internă măreau reprezentativitatea eșantionului, furnizând informații cu privire la prețurile și la costurile aferente producției și vânzării produsului vizat pe piețele interne. Conform considerentului (61) al regulamentului provizoriu, societățile din China incluse în eșantion reprezentau 25 % din volumul exporturilor către Comunitate și 42 % din vânzările pe piața internă chineză efectuate de producătorii care au cooperat la anchetă. Conform aceluiași considerent, excluderea STAF din definiția produsului în cauză, nu a avut o consecință marcantă asupra reprezentativității eșantioanelor.

22 Conform considerentului (62) al regulamentului provizoriu, producătorii-exportatori care nu au fost incluși în eșantion au fost informați că, în ceea ce îi privește, orice taxă antidumping va fi calculată potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. În ceea ce privește cererile depuse de acești producători-exportatori pentru calculul unei marje individuale de dumping în temeiul articolului 9 alineatul (6) și al articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia a apreciat, în considerentul (64) al regulamentului provizoriu, că examinarea individuală a acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util. În aceste condiții, marja de dumping a acestor producători a fost determinată prin stabilirea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților incluse în eșantion [considerentele (135) și (143) ale regulamentului provizoriu].

23 Una dintre cele 13 societăți incluse inițial în eșantion nu a răspuns la chestionarul antidumping care i-a fost adresat de Comisie [considerentul (63) al regulamentului provizoriu].

24 În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (150) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că reclamanții reprezentau 42 % din producția comunitară totală a produsului în cauză. Potrivit considerentelor (65) și (151) ale regulamentului provizoriu, Comisia a selecționat un eșantion de 10 producători comunitari, determinați pe baza volumului producției și a locului de stabilire. Producătorii incluși în eșantion ar reprezenta 10 % din producția reclamanților. Astfel, s-a considerat că cei 814 producători comunitari în numele cărora fusese introdusă plângerea constituiau „industria comunitară" în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază [considerentul (152) al regulamentului provizoriu].

25 În ceea ce privește identitatea producătorilor comunitari reținuți în eșantion, Comisia a arătat că unii din aceștia aveau, în Comunitate, clienți care se aprovizionau deopotrivă din China și din Vietnam și care beneficiau, așadar, în mod direct de importurile în cauză. Producătorii respectivi s-ar afla, prin urmare, într-o „situație delicată", unii dintre clienții acestora putând să le impute faptul că au depus sau au susținut o plângere având ca obiect practici prezumate de dumping prejudiciabil. Acești producători ar estima, așadar, că ar putea fi „ținta represaliilor" din partea anumitor clienți, care ar putea determina eventual încetarea relațiilor lor comerciale. Prin urmare, Comisia

a admis cererea privind tratamentul confidențial al societăților reținute în eșantion în ceea ce privește divulgarea denumirii lor [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].

26 În ceea ce privește nivelul pe care măsurile antidumping provizorii trebuiau să îl atingă în vederea eliminării prejudiciului, în considerentul (284) al regulamentului provizoriu, Comisia a precizat că, în privința industriei comunitare, în lipsa dumpingului prejudiciabil, putea fi luată în considerare o marjă de profit de 2 % pe cifra de afaceri. Această marjă de profit corespunde, potrivit aceluiași considerent, celui mai mare profit realizat de industria comunitară pe parcursul perioadei examinate și, mai precis, în 2002, atunci când țările în cauză dețineau cote de piață relativ scăzute în raport cu cele înregistrate pe parcursul perioadei de anchetă.

27 Prin scrisorile din 7 și din 12 aprilie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 14 alineatul (2) și articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, o copie a regulamentului provizoriu și, respectiv, un document cuprinzând informații privind detaliile referitoare la faptele și la motivele principale pe baza cărora s-au impus taxele antidumping provizorii (denumit în continuare „documentul de informare intermediară"). Comisia a invitat reclamantele să îi transmită eventualele lor comentarii cu privire la aceste documente până la 8 mai 2006.

28 Prin scrisorile din 8 mai 2006, două reclamante, Brosmann Footwear (HK) (denumită în continuare „Brosmann") și Lung Pao Footwear (Guangzhou) (denumită în continuare „Lung Pao"), au transmis Comisiei comentariile lor cu privire la regulamentul provizoriu și la documentul de informare intermediară.

29 La 2 iunie 2006, a avut loc o reuniune între Lung Pao și Comisie la sediul celei din urmă.

30 Prin telefaxul din 8 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 20 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază, un document de informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale care au stat la baza propunerii de impunere a taxelor antidumping definitive. Comisia a invitat reclamantele să îi transmită comentariile lor referitoare la documentul de informare finală până la 17 iulie 2006.

31 Prin scrisoarea din 28 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor un document adițional de informare finală.

32 Prin scrisorile din 17 iulie și din 2 august 2006, trei reclamante, Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan), Lung Pao și Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, au transmis Comisiei comentariile lor cu privire la documentul de informare finală și la documentul adițional de informare finală. Prin scrisoarea din 7 august 2006, cealaltă reclamantă, Risen Footwear (HK) Co., a transmis Comisiei comentariile sale cu privire la documentul adițional de informare finală.

33 La 5 octombrie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3, denumit în continuare „regulamentul atacat"). În temeiul regulamentului atacat, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită, excluzând încălțămintea sport, STAF, papucii de casă și altă încălțăminte de interior și încălțămintea cu cochilie de protecție originare din China, înregistrate sub mai multe coduri din Nomenclatura combinată (articolul 1 din regulamentul atacat). Procentul taxei antidumping definitive care se aplică la prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, a fost stabilit, pentru încălțămintea produsă de reclamante, la 16,5 %. Conform articolului 3 din regulamentul atacat, acesta era aplicabil pe o perioadă de 2 ani.

34 În ceea ce privește produsul în cauză, Consiliul a menținut aprecierile Comisiei (a se vedea punctul 18 de mai sus) potrivit cărora STAF ar trebui excluse din definiția acestuia, în timp ce încălțămintea pentru copii ar trebui inclusă în definiție [considerentele (19) și (25) ale regulamentului atacat]. În schimb, Consiliul a respins cererile având ca obiect excluderea din definiția produsului în cauză a șase tipuri de încălțăminte, printre care încălțămintea care folosește tehnologii brevetate. În privința acestei categorii de încălțăminte, Consiliul a arătat că o tehnologie brevetată nu reprezintă, prin ea însăși, o modificare substanțială a caracteristicilor care fac din încălțăminte una destinată utilizării obișnuite. Prin urmare, această încălțăminte ar rămâne în concurență cu producția comunitară a produsului în cauză [considerentul (37) al regulamentului atacat].

35 În ceea ce privește reprezentativitatea eșantionului de producători din China, în considerentul (44) al regulamentului atacat, Consiliul a subliniat că întreprinderile reținute în eșantion reprezentau mai mult de 12 % din exporturile în Comunitate ale producătorilor care au cooperat la anchetă. Din moment ce articolul 17 din regulamentul de bază nu prevede un prag privind nivelul de reprezentativitate, eșantionul constituit ar fi reprezentativ în sensul acestei prevederi.

36 În considerentul (46) al regulamentului atacat, Consiliul a precizat deopotrivă că metoda aplicată avea drept scop asigurarea unei reprezentativități cât mai mari cu putință a eșantioanelor și includerea, în cel mai mare volum reprezentativ al exporturilor care puteau fi anchetate în mod rezonabil, a societăților care să efectueze vânzări reprezentative pe piața internă.

37 În ceea ce privește eșantionul de producători comunitari, în considerentele (53)-(59) ale regulamentului atacat, Consiliul a respins toate criticile prin care i se contesta reprezentativitatea și, prin urmare, a menținut aprecierile Comisiei efectuate în regulamentul provizoriu (a se vedea punctul 24 de mai sus).

38 În ceea ce privește problemele referitoare la cererile formulate de mai multe societăți pentru acordarea SEP, în legătură cu care Comisia nu s-a pronunțat, acestea au fost analizate de Consiliu în considerentele (60)-(65) ale regulamentului atacat.

39 Potrivit acestor considerente, faptul că nu s-a răspuns de către Comisie la fiecare dintre cererile formulate în acest sens nu constituie o încălcare a regulamentului de bază. Dimpotrivă, acest fapt ar fi conform articolului 17 din regulament. Metoda de eșantionare prevăzută de acest articol se aplică și în cazul în care un număr ridicat de societăți interesate solicită să li se acorde fie SEP, fie un TI. În speță, numărul deosebit de ridicat al cererilor formulate de societățile interesate nu ar fi lăsat administrației o altă alternativă decât aceea de a examina doar cererile formulate de societățile din eșantion în scopul concilierii elementelor imperative care decurg dintr-o analiză a dosarului cât mai individualizată posibil cu respectarea termenelor obligatorii. Acest fapt ar fi implicat aplicarea, în cazul tuturor societăților neincluse în eșantion, a marjei medii ponderate calculate pentru întreprinderile din eșantion. Ar rezulta astfel că cererile formulate în cursul procedurii administrative, conform cărora calculul dumpingului nu ar fi reprezentativ, ar trebui de asemenea respinse.

40 Aceste considerații se aplică și în cazul cererilor de acordare a unui TI.

41 În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (157) al regulamentului atacat, Consiliul a subliniat că niciunul dintre reclamanți nu a cooperat la anchetă. Chestionarele complete referitoare la prejudiciu ar fi fost trimise numai producătorilor comunitari reținuți în eșantion, ceea ce ar rezulta din însăși natura eșantionării [considerentul (158) al regulamentului atacat].

42 În ceea ce privește nivelul care trebuia atins de măsurile antidumping definitive în scopul eliminării prejudiciului, în considerentul (292) al regulamentului atacat, Consiliul s-a referit la elementele prezentate de industria comunitară după instituirea taxelor provizorii, care ar demonstra că marja de profit de 2 % stabilită de regulamentul

provizoriu (a se vedea punctul 26 de mai sus) ar trebui reexaminată. Pe această bază, Consiliul a stabilit marja de profit la 6 % din cifra de afaceri a industriei comunitare, precizând că industria comunitară a atins o asemenea marjă de profit în cazul încălțămintei care nu făcea obiectul unui dumping prejudiciabil.

Procedura și concluziile părților

43 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 decembrie 2006, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

44 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 26 martie 2007, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului. Prin scrisoarea din 27 august 2007, Comisia a informat Tribunalul că renunță la depunerea unui memoriu în intervenție, dar că va lua parte la ședință.

45 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 5 aprilie 2007, CEC a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului.

46 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 21 mai 2007 și la 30 mai 2008, reclamantele au solicitat ca anumite înscrisuri și informații cuprinse în memoriile lor să fie excluse din dosarul comunicat CEC în temeiul articolului 116 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În acest scop, au depus o versiune neconfidențială a înscrisurilor respective.

47 Prin Ordonanța din 2 august 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Comisie și de CEC.

48 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 27 august 2007, CEC a declarat că nu are obiecții asupra cererii privind tratamentul confidențial, formulată de reclamante.

49 CEC a depus memoriul în intervenție la 19 septembrie 2007.

50 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a opta, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.

51 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale.

52 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 februarie 2009.

53 Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat în măsura în care impune taxe antidumping asupra încălțămintei pe care o exportă;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

54 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă sau ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

55 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

56 CEC solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată aferente intervenției.

În drept

57 În susținerea acțiunilor formulate, reclamantele invocă opt motive întemeiate respectiv pe:

— încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (b) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și încălcarea principiilor egalității de tratament și protecției încrederii legitime;

— încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) și a articolului 18 din regulamentul de bază și încălcarea dreptului la apărare;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 1 alineatul (4) și a articolelor 2 și 3 din regulamentul de bază;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 17 din regulamentul de bază și a articolului 253 CE;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și a articolului 253 CE;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază;

— o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

58 Întrucât primele două motive au avut în vedere erorile pretins săvârșite de Comisie, în măsura în care aceasta a refuzat acordarea SEP sau a unui TI în favoarea reclamantelor fără a examina însă cererile lor privind SEP/TI, acestea vor fi examinate împreună.

Cu privire la primele două motive, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c), a articolului 9 alineatul (5) și a articolului 18 din regulamentul de bază, pe încălcarea principiilor egalității de tratament și protecției încrederii legitime, precum și pe încălcarea dreptului la apărare

Argumentele părților

59 În cadrul primului motiv, reclamantele susțin că, prin examinarea doar a cererilor privind SEP/TI formulate de societățile incluse în eșantionul de producători-exportatori, Comisia și Consiliul au încălcat articolul 2 alineatul (7) și articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.

60 Astfel, din articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază ar rezulta că, în ceea ce privește importurile originare din China, instituțiile trebuie să stabilească valoarea normală în conformitate cu alineatele (1)-(6) din această dispoziție, cu condiția ca producătorii în cauză să introducă cereri „corespunzătoare". De asemenea,

din articolul 9 alineatul (5) al doilea paragraf din regulamentul de bază ar rezulta că, în cazul neacordării SEP, valoarea normală ar trebui comparată cu prețurile de export practicate de exportatorul în cauză (TI), cu condiția ca acesta din urmă să introducă o cerere documentată corespunzător prin care să demonstreze că sunt reunite condițiile enumerate în această dispoziție.

61 După cum ar confirma modul lor de redactare, articolul 2 alineatul (7) litera (b) și articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază pot fi aplicate numai în mod individual, deoarece ar implica luarea în considerare a caracteristicilor proprii fiecărui exportator în cauză.

62 Dispozițiile referitoare la eșantionare ar reglementa un număr limitat de aspecte privind calcularea marjelor de dumping, în conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, sau calcularea prejudiciului, fără a privi condițiile economice în care fiecare societate își desfășoară activitatea, elemente care nu ar putea face obiectul unei eșantionări. Articolul 2 alineatul (7) litera (b) și articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază ar fi lipsite de sens dacă, prin recurgerea la tehnica de eșantionare, instituțiile ar fi exonerate de obligațiile ce decurg din aceste dispoziții, care, de altfel, ar fi redactate în termeni imperativi și nu ar lăsa nicio marjă de apreciere. Astfel, problema pertinentă nu ar fi aceea dacă instituțiile au aplicat în mod corect articolul 17 din regulamentul de bază în vederea calculării marjei de dumping, ci dacă ele au dreptul să recurgă la această dispoziție pentru a nu lua în considerare cererile privind SEP/TI introduse de operatorii neincluși în eșantion și, prin urmare, de a rezerva același tratament societăților a căror cerere ar trebui admisă și societăților a căror cerere nu ar trebui admisă.

63 În cazul recurgerii la eșantionare, instituțiile ar trebui să aplice societăților care nu au fost reținute în eșantion, însă în privința cărora a fost admisă o cerere privind SEP/TI, marja medie ponderată de dumping stabilită pentru societățile din eșantion care beneficiază de SEP sau, după caz, de un TI. Jurisprudența Tribunalului ar trebui interpretată în sensul că se opune refuzului automat de acordare a SEP sau a unui TI în privința societăților care „au dreptul” la acesta.

64 În plus, practica urmată anterior de instituții în alte două cauze ar confirma că fiecare cerere privind SEP/TI trebuie examinată în mod individual. De asemenea, instituțiile nu pot invoca constrângeri administrative pentru a justifica nerespectarea obligației de a examina fiecare cerere privind SEP/TI, din moment ce un număr mic de agenți suplimentari ar fi fost suficient pentru această examinare.

65 Mai mult, abordarea instituțiilor ar echivala cu o încălcare a principiului egalității de tratament în măsura în care rezervă același tratament, pe de o parte, societăților care au cooperat, au furnizat elementele solicitate în vederea eșantionării, au introdus cereri privind SEP/TI și ar „avea dreptul" să li se acorde SEP sau un TI, și, pe de altă parte, societăților care nu au furnizat aceste informații ori nu au introdus asemenea cereri sau nu ar avea dreptul la SEP ori la un TI. Nici articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, care privește numai calcularea marjei de dumping, iar nu examinarea cererilor privind SEP/TI, nici constrângeri de ordin administrativ nu pot justifica în mod obiectiv această inegalitate de tratament. În speță, tuturor producătorilor neincluși în eșantion, dar care „ar avea dreptul" la acordarea SEP ar fi trebuit să li se acorde o marjă de dumping egală cu cea recunoscută societății Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co, Ltd (9,7 %), singura societate din eșantion care a beneficiat de SEP.

66 Neexaminarea cererilor privind SEP/TI ar constitui deopotrivă o încălcare a principiului protecției încrederii legitime, deoarece practica anterioară a instituțiilor, precum și solicitarea adresată exportatorilor prin intermediul avizului de inițiere de a introduce într-un anumit termen cereri privind SEP/TI ar fi creat reclamantelor o așteptare legitimă în sensul că instituțiile vor efectua o examinare individuală a cererilor pentru a acorda operatorilor marja de dumping care se impunea potrivit considerațiilor expuse la punctul 63 de mai sus. Prin interpretarea diferită a avizului de inițiere s-ar accepta situația în care Comisia să poată solicita tuturor exportatorilor să își consacre resursele pentru furnizarea de informații care să dovedească cererile lor privind SEP/TI înaintea constituirii eșantionului, fără a avea însă intenția de a le examina. În plus, texul avizului de inițiere ar fi identic cu cel al avizelor publicate în cadrul altor două proceduri în care Comisia a examinat deopotrivă cererile privind SEP/TI introduse de operatori care nu făceau parte din eșantion.

67 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele invocă mai întâi articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, potrivit căruia problema dacă producătorul îndeplinește criteriile solicitate pentru a i se putea atribui SEP trebuie soluționată în termen de 3 luni de la data deschiderii anchetei. Ar fi vorba despre un termen procedural obligatoriu care ar trebui respectat de Comisie. Or, prin neadoptarea unei decizii cu privire la acest aspect în termenul respectiv, Comisia ar fi încălcat dispoziția menționată mai sus.

68 În continuare, reclamantele invocă o încălcare a articolului 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază, potrivit căruia instituțiile nu trebuie să ignore informațiile furnizate de părțile în cauză, chiar dacă acestea nu sunt cele mai bune în toate privințele și vor trebui să avertizeze părțile ale căror informații sunt respinse, dându-le întreaga posibilitate de a oferi explicații suplimentare. Aceste dispoziții, care s-ar aplica atunci când Comisia este solicitată să se pronunțe asupra cererilor privind SEP/TI, ar presupune ca instituția respectivă să fie obligată să informeze motivat reclamantele cu privire la acest aspect. Cu toate acestea, Comisia ar fi răspuns la observațiile reclamantelor doar în documentul de informare finală, invocând numărul deosebit de ridicat al cererilor formulate privind SEP/TI. Or, întrucât Comisia avea cunoștință de numărul cererilor privind SEP/TI înainte de sfârșitul lunii iulie 2005, nimic nu ar fi împiedicat-o să informeze reclamantele imediat după expirarea termenului de 3 luni prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) sau, cel mai târziu, în regulamentul provizoriu, cu privire la faptul că cererile lor nu vor fi examinate. Prin urmare, instituțiile ar fi respins informațiile furnizate de reclamante în mod nejustificat, încălcând astfel articolul 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază.

69 În plus, deși este adevărat că avizul de inițiere informa operatorii care doreau să obțină o marjă de dumping individuală, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, că nu exista certitudinea admiterii cererii lor, nu este mai puțin adevărat că acest aviz nu preciza că, în mod contrar practicii anterioare, Comisia își rezerva dreptul de a nu răspunde la cererile privind SEP/TI.

70 Comisia ar fi încălcat deopotrivă dreptul la apărare al reclamantelor prin faptul că nu a indicat în documentul de informare intermediară că nu va examina cererile privind SEP/TI, deși exportatorii care făceau parte din eșantion ar fi primit o comunicare referitoare la cererile formulate de aceștia. Or, reclamantele ar fi primit un răspuns doar prin intermediul documentului de informare finală.

71 Consiliul, susținut de Comisie și de CEC, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

72 În primul rând, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din modul de redactare a articolului 17 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază, recurgerea la eșantionare, tehnică ce permite să se facă față unui număr considerabil de reclamanți, de exportatori, de importatori, de tipuri de produse sau de tranzacții, constituie o limitare a anchetei. Această apreciere este confirmată de articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, conform căruia producătorii ce nu fac parte din eșantion nu sunt incluși în anchetă.

73 Regulamentul de bază prevede însă că, atunci când se efectuează această limitare, instituțiile trebuie să îndeplinească două obligații. În primul rând, eșantionul constituit trebuie să fie reprezentativ în sensul articolului 17 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază. Apoi, articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede că marja de dumping stabilită pentru producătorii care nu sunt incluși în eșantion nu trebuie să depășească marja medie ponderată de dumping stabilită pentru părțile care constituie eșantionul.

74 În al doilea rând, această ultimă dispoziție coroborată cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, la care face trimitere, dă posibilitatea fiecărui producător care

nu este inclus în eșantion să solicite calcularea unei marje de dumping individuale, cu condiția să prezinte toate informațiile necesare în termenele prevăzute în acest scop și ca această operațiune să nu complice inutil misiunea Comisiei și nici să împiedice încheierea anchetei în timp util.

75 În al treilea rând, articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală se determină în conformitate cu alineatele (1)-(6) din aceeași dispoziție, dacă se stabilește, pe baza cererilor depuse de unul sau de mai mulți producători care fac obiectul anchetei, că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la litera (c) a acestui alineat.

76 Astfel, după cum susține Consiliul, producătorii care nu fac parte din eșantion pot solicita calcularea marjei de dumping individuale, care presupune admiterea unei cereri privind SEP/TI atunci când este vorba despre țările prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai în temeiul articolului 17 alineatul (3) din acest regulament. Totuși această ultimă dispoziție conferă Comisiei competența de a aprecia dacă, având în vedere numărul de cereri privind SEP/TI, examinarea acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.

77 Din considerațiile precedente rezultă mai întâi că, în cazul recurgerii la tehnica eșantionării, regulamentul de bază nu acordă operatorilor neincluși în eșantion un drept necondiționat de a beneficia de calcularea unei marje de dumping individuale. Acceptarea unei asemenea cereri depinde astfel de decizia Comisiei referitoare la aplicarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.

78 Apoi, întrucât acordarea SEP sau a unui TI, care servește, conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai pentru stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale, Comisia nu este obligată să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion în cazul în care aceasta a stabilit, în cadrul aplicării articolului

17 alineatul (3) din regulamentul de bază, că o calculare a unor astfel de marje i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util.

79 În sfârșit, în speță, nu se contestă că o calculare a marjelor de dumping individuale pentru toți operatorii neincluși în eșantion și care formulaseră cereri în acest sens ar complica inutil misiunea instituțiilor și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.

80 Prin urmare, trebuie respinsă argumentația reclamantelor conform căreia articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază impunea Comisiei să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion, inclusiv în cazul în care nu le va fi aplicată o marjă de dumping individuală. În acest sens, trebuie adăugat că jurisprudența invocată de reclamante, conform căreia Comisia decide acordarea SEP sau a unui TI în temeiul unei analize a fiecărei cereri care îi este depusă, nu implică faptul că această instituție trebuie să examineze fiecare cerere chiar în cazul în care aceasta nu are în vedere calcularea marjelor de dumping individuale conform articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.

81 Situația este identică în ceea ce privește argumentul reclamantelor întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament între societățile incluse în eșantion și cele neincluse în eșantion (a se vedea punctul 65 de mai sus). Astfel, aceste două categorii de societăți se găsesc în situații diferite, de vreme ce, pentru cele dintâi, Comisia trebuie în mod necesar să calculeze o marjă de dumping individuală, ceea ce presupune analizarea și admiterea unei cereri privind SEP/TI, în timp ce nu are obligația de a stabili o marjă individuală pentru cele din a doua categorie. Prin urmare, respectarea principiului egalității de tratament, care interzice, pe de o parte, tratarea în mod diferit a unor situații similare și, pe de altă parte, tratarea în același mod a unor situații diferite, în afară de cazul în care motive obiective justifică un astfel de tratament, nu impune un tratament identic pentru cele două categorii de societăți.

82 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament între societățile neincluse în eșantion, contrar celor susținute de reclamante,

în speță nu se poate considera că acest principiu impune Comisiei să se pronunțe asupra tuturor cererilor introduse privind SEP/TI, astfel încât producătorilor sau exportatorilor neincluși în eșantion, dar cărora li s-a acordat SEP sau un TI, să li se poată aplica marja medie de dumping a societăților din eșantion cărora li se acordase SEP sau un TI.

83 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 76-80 de mai sus, în ipoteza în care numărul de cereri privind SEP/TI este atât de important încât analizarea lor ar împiedica instituțiile să încheie ancheta în timp util, conform articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituțiile nu au obligația de a se pronunța cu privire la toate aceste cereri, ipoteză valabilă chiar numai pentru a distinge, dintre societățile neincluse în eșantion, între cele care ar putea sau nu ar putea să beneficieze de SEP sau de un TI în scopul de a le aplica marja medie de dumping a societăților din eșantion cărora le fusese acordat SEP sau un TI, fără a calcula însă o marjă de dumping individuală.

84 În speță, au fost depuse la Comisie 141 de cereri privind SEP/TI ale unor producători-exportatori din China, astfel încât, chiar dacă se apreciază că ar fi fost posibil să fie analizate doar pe o bază documentară, fără să fi fost necesară verificarea acestor date prin intermediul vizitelor de verificare la fața locului la producătorii sau la exportatorii interesați, Comisia a considerat în mod corect că numărul de cereri era vădit prea mare pentru a permite analizarea acestora fără a compromite încheierea anchetei în timp util.

85 Prin urmare, trebuie observat că, luând în considerare numărul specific ridicat de cereri privind SEP/TI care, în speță, au fost depuse la Comisie, aceasta nu a depășit marja de apreciere care îi este acordată de articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază prin faptul că nu s-a pronunțat asupra tuturor cererilor privind SEP/TI depuse de societăți care nu făceau parte din eșantion, diferența de tratament invocată de reclamante fiind, în definitiv, inerentă tehnicii de eșantionare prevăzute la articolul 17 din regulamentul de bază.

86 Astfel, în cazul în care Comisia ar fi fost îndreptățită să acționeze în modalitatea descrisă de reclamante la punctul 63 de mai sus, nici regulamentul de bază, nici principiul egalității de tratament nu o obligau să procedeze astfel.

87 Aceleași considerații se aplică în ceea ce privește analizarea cererilor privind TI depuse de societățile neincluse în eșantion.

88 În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului protecției încrederii legitime, din jurisprudența constantă rezultă că acest principiu este aplicabil oricărui justițiabil pe care o instituție comunitară l-a determinat să nutrească speranțe întemeiate. În plus, nimeni nu poate invoca o încălcare a acestui principiu în lipsa unor asigurări precise pe care i le-ar fi oferit administrația (Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 147).

89 Or, din cuprinsul punctului 5.1 litera (a) subpunctul (i) a patra liniuță din avizul de inițiere și în special din nota de subsol 1 inserată sub acest punct, rezultă că operatorii interesați au fost informați de Comisie cu privire la posibilitatea de a recurge la tehnica de eșantionare conform articolului 17 din regulamentul de bază și că, într-o astfel de ipoteză, calcularea marjelor individuale putea fi solicitată, în privința societăților neincluse în eșantion, în temeiul articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Această informație a fost reiterată la punctul 5.1 litera (b) din avizul de inițiere. Astfel, faptul că a invitat operatorii interesați să introducă o cerere privind SEP/TI nu echivala cu o asigurare precisă, necondiționată și concordantă că aceasta va fi analizată.

90 În acest cadru, trebuie admis și faptul că lipsa unei reacții a Comisiei pe o perioadă importantă de timp nu poate constitui o asigurare care să genereze reclamantelor o încredere legitimă. Astfel, această lipsă de reacție nu afectează sensul termenilor clari utilizați în avizul de inițiere.

91 În ceea ce privește critica întemeiată pe nerespectarea unei practici urmate de instituții în cadrul anchetelor anterioare, trebuie reamintit că marja de apreciere acordată prin articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază nu a fost depășită de Comisie prin aprecierea că o analizare a tuturor cererilor privind SEP/TI depuse de producătorii-exportatori din China neincluși în eșantion ar fi împiedicat-o să încheie ancheta în termenul prevăzut în regulamentul de bază (a se vedea punctul 84 de mai sus). Or, din jurisprudența constantă rezultă că, atunci când instituțiile dispun de o marjă de apreciere pentru alegerea mijloacelor necesare pentru realizarea politicii lor, operatorii economici nu își justifică încrederea legitimă în menținerea mijlocului ales inițial, care poate fi modificat de aceste instituții în cadrul exercitării competenței acestora (Hotărârea Curții din 7 mai 1987, Nippon Seiko/Consiliul, 258/84, Rec., p. 1923, punctul 34, și Hotărârea Curții din 10 martie 1992, Canon/Consiliul, C-171/87, Rec., p. I-1237, punctul 41).

92 Având în vedere cele de mai sus, întrucât Comisia nu a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat cererile reclamantelor privind SEP/TI, invocarea depășirii termenului de 3 luni stabilit la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază (a se vedea punctele 3 și 67 de mai sus) nu este întemeiată, din moment ce acest termen privește cazurile în care Comisia are obligația să examineze cererile respective.

93 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază, se impune constatarea, similar Consiliului, că această dispoziție nu impune instituțiilor să examineze cererile privind SEP/TI formulate de societățile care nu fac parte din eșantion. Astfel, întrucât, potrivit considerațiilor de mai sus, Comisia avea dreptul să nu examineze și, prin urmare, să nu se pronunțe asupra cererilor privind SEP/TI ale producătorilor care nu făceau parte din eșantion, articolul 18 din regulamentul de bază nu poate fi interpretat în modalitatea sugerată de reclamante.

94 În sfârșit, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor, se impune constatarea că, potrivit unei jurisprudențe constante, în temeiul principiului respectării dreptului la apărare, întreprinderilor interesate de o procedură de anchetă anterioară adoptării unui regulament antidumping trebuie să li se fi oferit, în cursul procedurii administrative, posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinenței faptelor și a circumstanțelor invocate și

asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea aprecierii sale cu privire la existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (Hotărârea Curții din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, Rec., p. I-3187, punctul 17, și Hotărârea Curții din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, Rec., p. I-8147, punctul 99, Hotărârea Tribunalului din 19 noiembrie 1998, Champion Stationery și alții/Consiliul, T-147/97, Rec., p. II-4137, punctul 55, și Hotărârea Tribunalului din 21 noiembrie 2002, Kundan și Tata/Consiliul, T-88/98, Rec., p. II-4897, punctul 132).

95 În speță, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din considerentele (62), (64), (135) și (143) ale regulamentului provizoriu, Comisia a menționat că orice taxă antidumping care privește producătorii neincluși în eșantion a fost calculată conform prevederilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază și că marja de dumping a acestor producători a fost stabilită prin calcularea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților din eșantion.

96 În concluzie, în regulamentul provizoriu Comisia și-a prezentat poziția cu privire la metoda de calculare a marjei de dumping a operatorilor neincluși în eșantion, care consta în aplicarea marjei medii de dumping a societăților din eșantion. Această metodă implica neexaminarea cererilor privind SEP/TI depuse de acești operatori, o astfel de examinare neprezentând utilitate în cadrul procedurii în cauză.

97 Rezultă astfel că reclamantele aveau din etapa comunicării regulamentului provizoriu și a documentului de informare intermediară posibilitatea de a-și susține punctul de vedere cu privire la metoda utilizată de Comisie pentru calcularea marjei lor de dumping, astfel încât nu a fost încălcat dreptul la apărare al acestora.

98 Rezultă astfel că primele două motive trebuie respinse.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, prin nedovedirea de către Comisie a susținerii plângerii de către industria comunitară

Argumentele părților

99 Reclamantele susțin că instituțiile comunitare au săvârșit o eroare privind definiția industriei comunitare care susține plângerea aflată la originea procedurii antidumping în discuție. Anterior, administrația comunitară ar fi adoptat teza potrivit căreia numai producătorii comunitari care cooperează în cadrul procedurii, prin participarea la exercițiul de eșantionare sau prin furnizarea de informații utile, ar putea fi considerați că au susținut plângerea.

100 În speță, ar fi existat numai 10 cereri de participare la eșantionare a producătorilor comunitari, formulate de operatorii reținuți în final în eșantion. Prin urmare, dintre cele 814 societăți reclamante, numai 10 ar fi furnizat informații semnificative, putând fi astfel calificate drept societăți care au cooperat la anchetă. În consecință, numai aceste societăți ar trebui luate în considerare pentru definirea industriei comunitare. Or, aceste societăți ar reprezenta doar 4,2 % din producția comunitară, nefiind atins, așadar, pragul de 25 % impus de articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

101 Informațiile furnizate de Consiliu în memoriul în apărare cu privire la examinarea gradului de susținere a plângerii de către industria comunitară nu ar fi fost comunicate reclamantelor pe parcursul procedurii administrative. Faptul că regulamentul atacat nu expune modul în care instituțiile au măsurat gradul de susținere a plângerii de către industria comunitară ar constitui o nemotivare. Lipsa acestei informări ar constitui deopotrivă o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor. În plus, prin colectarea datelor referitoare la susținerea plângerii formulate de industria comunitară înainte de inițierea anchetei prin publicarea avizului de inițiere, Comisia ar fi

încălcat articolul 6 alineatul (1) și articolul 17 din regulamentul de bază. În orice caz, chiar dacă se presupune că ancheta ar fi putut începe în mod legal înaintea publicării anunțului de inițiere, această împrejurare ar avea semnificația că regulamentul atacat a fost adoptat după expirarea termenului de 15 luni prevăzut la articolul 6 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru încheierea anchetei. În sfârșit, reclamantele subliniază că, prin examinarea problemei dacă plângerea era susținută de industria comunitară înainte de inițierea anchetei, Comisia nu a verificat în mod corespunzător dacă producătorii comunitari care o susțineau reprezentau 25 % din producția totală a produsului similar al industriei comunitare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Astfel, în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, susținerea unei plângeri ar presupune ca persoana care efectuează declarația de susținere să realizeze obligațiile pe care le determină participarea sa la un eșantion de producători comunitari, precum răspunsul la un chestionar privind prejudiciul și acceptarea de a se supune unei vizite de verificare la fața locului. Or, o simplă declarație efectuată înainte de începerea anchetei nu poate demonstra o susținere în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

102 Consiliul, susținut de Comisie și de CEC, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

103 Astfel cum rezultă din articolul 5 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază, o anchetă antidumping este deschisă în mod legal, cu excepția aplicării alineatului (6) al aceluiași articol, dacă o plângere este depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că o plângere este depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care este susținută de producători comunitari ce reprezintă, în privința produsului similar, mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. În plus, producătorii care susțin în mod expres plângerea trebuie deopotrivă să reprezinte cel puțin 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.

104 În ceea ce privește noțiunea „susținere", trebuie arătat că, potrivit articolului 5 alineatul (2) din regulamentul de bază, o plângere trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între cele două. Cu privire la acest aspect, o plângere trebuie să conțină anumite informații pe care reclamantul le poate avea la dispoziție în mod rezonabil.

105 Susținerea unei plângeri depuse de industria comunitară sau în numele acesteia presupune, așadar, în privința reclamantului sau a reclamanților și a persoanelor în numele cărora a fost depusă, în primul rând, furnizarea elementelor solicitate de Comisie în vederea verificării îndeplinirii condițiilor cerute pentru impunerea unei taxe antidumping și, în al doilea rând, acceptarea de a se supune oricărui control ce ar putea fi efectuat de Comisie pentru a examina dacă elementele furnizate corespund realității. Astfel, având în vedere lipsa oricărui mijloc coercitiv de investigare, răspunsurile părților la chestionarul prevăzut la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și verificarea ulterioară la care Comisia poate proceda la fața locului, prevăzută la articolul 16 din același regulament, sunt esențiale pentru derularea procedurii antidumping (Hotărârea Tribunalului din 13 iulie 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Consiliul, T-413/03, Rec., p. II-2243, punctul 65).

106 Prin urmare, pentru a verifica dacă susținerea plângerii îndeplinește pragurile prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, Comisia nu ia în considerare, în mod întemeiat, un producător care nu este dispus să ofere elemente pentru susținerea unei plângeri depuse de acesta sau în numele său ori să permită verificarea temeiniciei unei asemenea plângeri. Astfel, în cazul în care un producător comunitar declară că nu acceptă verificarea datelor pe care le furnizează pentru susținerea unei plângeri depuse de acesta sau în numele său, în primul rând este necesar să fie considerat producător care refuză cooperarea, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, și, în al doilea rând, să fie exclus din grupul producătorilor care își exprimă susținerea plângerii în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

107 Această abordare este conformă cu articolul 6 alineatul (8) din regulamentul de bază, potrivit căruia, în lipsa cooperării, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate și pe baza cărora s-au întemeiat concluziile trebuie verificată în măsura posibilului.

108 Astfel, după cum Consiliul arată în considerentul (156) al regulamentului de bază, producătorii comunitari aflați la originea unei plângeri care nu au cooperat în cursul anchetei sunt excluși din definiția industriei comunitare. După cum arată Consiliul în memoriul în apărare, în cazul recurgerii la eșantionare, Comisia trimite, așadar, în majoritatea cazurilor, un chestionar fiecărui producător cunoscut prin care solicită date referitoare la producția și la vânzările sale și prin care îi adresează întrebarea dacă este dispus să completeze chestionarul privind prejudiciul, precum și dacă permite o verificare la fața locului în cazurile în care ar fi reținut în eșantion. Numai producătorii care răspund în mod pozitiv la aceste ultime două întrebări trebuie considerați a coopera la anchetă și, prin urmare, pot fi incluși în eșantion. În schimb, un producător care declară că nu este pregătit să participe la eșantion nu poate fi considerat a coopera la anchetă din moment ce, prin definiție, nu este dispus să completeze un chestionar referitor la prejudiciu și nici să permită verificarea răspunsurilor sale. Astfel, aceste măsuri privesc numai societățile care fac parte din eșantion.

109 Consiliul susține că, în speță, având în vedere numărul excepțional de ridicat al producătorilor comunitari, Comisia a aplicat o procedură diferită, însă deopotrivă legală. Astfel, în loc să adreseze fiecărui producător comunitar chestionare privind eșantionarea, în primul rând, Comisia a utilizat datele referitoare la producția comunitară cuprinse în plângere și, în al doilea rând, a colectat elemente privind susținerea plângerii de la fiecare dintre cei 814 producători reprezentați de CEC.

110 În plus, în cadrul ședinței, Consiliul și Comisia au arătat că înscrisul anexat la memoriul în apărare, intitulat „Informare privind plângerea antidumping privind importurile […] originare din […]”, nu era cel trimis în mod efectiv producătorilor comunitari și că acest înscris a fost depus de Consiliu în mod eronat. Comisia a depus un alt înscris care ar fi fost trimis producătorilor comunitari pentru a verifica susținerea plângerii din partea acestora. În mod contrar înscrisului depus în anexa la memoriul în apărare, titlul acestui înscris (Posibila inițiere a unei anchete antidumping privind încălțămintea cu fețe din piele originară din Republica Populară Chineză și din Vietnam) face trimitere în mod specific la ancheta în cauză, astfel încât se poate concluziona că acest înscris a fost efectiv trimis de Comisie producătorilor comunitari. Prin

intermediul acestui înscris, Comisia a solicitat fiecărui producător comunitar destinatar să indice în special dacă susținea plângerea, dacă i se opunea și, de asemenea, dacă nu își exprima poziția, dacă producea și vindea pe piața comunitară produsul în cauză și care erau aceste cantități, dacă avea legături cu producători sau cu exportatori din China sau din Vietnam ai produsului în cauză și dacă a vândut produsul în cauză importat din țările terțe avute în vedere.

111 În preambulul acestui înscris s-a arătat că se va aplica un tratament confidențial tuturor elementelor cifrice și că acestea ar putea face obiectul unei verificări din partea Comisiei. În aceste condiții, fiecare producător comunitar, care era destinatarul acestui înscris, realiza faptul că toate informațiile comunicate Comisiei, inclusiv cele prezentate eventual în cadrul chestionarului privind prejudiciul, puteau fi deopotrivă verificate de Comisie. În plus, în același înscris, s-a arătat că articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază reprezenta temeiul juridic pe baza căruia fuseseră solicitate aceste informații. Potrivit listei anexelor cuprinsă în ultima pagină a înscrisului respectiv, articolele 4 și 5 din regulamentul de bază erau anexate la aceasta. Cu privire la acest aspect, trimiterea la articolul 5 din regulamentul de bază și includerea sa în anexele la înscrisul respectiv informau producătorii comunitari despre faptul că plângerea trebuia să cuprindă o serie de elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între cele două și, în special, informații privind prețurile.

112 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că declarația producătorilor comunitari potrivit căreia susțineau plângerea era suficientă pentru a stabili existența unei susțineri a plângerii în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază.

113 În ceea ce privește critica întemeiată pe încălcarea articolului 6 alineatul (1) și a articolului 17 din regulamentul de bază pentru motive determinate de faptul că au fost luate în considerare de Comisie elemente privind producția comunitară, calitatea de

a acționa a reclamanților și prejudiciu, furnizate înainte de deschiderea anchetei, se impune constatarea că aceasta nu poate fi primită.

114 Astfel, în primul rând, trebuie amintit că articolul 5 alineatul (2) din regulamentul de bază prevede că plângerea care, prin definiție, este depusă înainte de deschiderea anchetei trebuie să cuprindă o serie de elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între cele două. În plus, articolul 5 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede că, în măsura posibilului, Comisia examinează exactitatea și concludența elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete. Or, după cum susține Consiliul, nimic nu împiedică Comisia să țină seama, în cadrul anchetei, de elemente care sunt, prin natură, colectate înainte de deschiderea acesteia.

115 În al doilea rând, trebuie arătat că, înainte de deschiderea anchetei, Comisia trebuie să verifice calitatea de a acționa a reclamanților.

116 În sfârșit, în ceea ce privește critica întemeiată pe încălcarea articolului 6 alineatul (9) din regulamentul de bază pentru motivul că regulamentul atacat ar fi fost adoptat după expirarea termenului de 15 luni prevăzut de această dispoziție, trebuie amintit că, potrivit acestei dispoziții, deschiderea unei anchete constituie punctul de plecare al termenului de 15 luni prevăzut pentru impunerea de taxe definitive.

117 Cu toate acestea, trebuie precizat că, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 114-116 de mai sus, deși termenul de 15 luni prevăzut de regulamentul de bază pentru impunerea de taxe definitive trebuie calculat din momentul în care Comisia inițiază ancheta, o asemenea inițiere intervine numai după ce aceasta a verificat îndeplinirea condițiilor sale atât în ceea ce privește conținutul plângerii, cât și în ceea ce privește calitatea de a acționa a reclamanților.

118 Așadar, criticile reclamantelor cu privire la aceste aspecte trebuie respinse, întrucât regulamentul atacat a fost adoptat în termenul de 15 luni prevăzut de regulamentul de bază.

119 În ceea ce privește criticile întemeiate pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantelor, trebuie observat că, într-o notă din 6 iulie 2005, cuprinsă la dosar, Comisia a arătat că, în 2004, producția comunitară a fost evaluată la aproximativ 425 de milioane de perechi de încălțăminte, iar în primul trimestru din 2005, la aproximativ 92 de milioane de perechi de încălțăminte. Pe de altă parte, din această notă reiese că, în 2004, producția societăților în numele cărora a fost depusă plângerea se ridica la aproximativ 190 de milioane de perechi de încălțăminte, iar în primul trimestru din 2005, la aproximativ 44 de milioane de perechi de încălțăminte, deși, în 2004, aceste societăți reprezentau mai mult de 44 % din industria comunitară, iar în primul trimestru din 2005, mai mult de 47 % din industria comunitară. În plus, și alți 36 de producători ar fi susținut plângerea, împrejurare ce ar majora reprezentativitatea în 2004 la o rată mai mare de 45 %, iar în primul trimestru din 2005, la o rată mai mare de 48 %. Aceste valori cifrice ar proveni din plângere, de la producătorii comunitari și de la asociațiile care îi regrupează. În sfârșit, în nota respectivă, se arată că nu a fost formulată nicio opoziție la plângere, iar aceasta conține în anexă date cifrice privind producția totală din șase state membre (neprecizate), în 2004 și în primul trimestru din 2005.

120 În aceste condiții, se impune constatarea că, în mod contrar susținerilor reclamantelor, Comisia a menționat temeiul aprecierii sale privind calitatea de a acționa a societăților în numele cărora a fost depusă plângerea. Prin urmare, instituțiile au respectat dreptul la apărare al reclamantelor.

121 Pentru identitate de motive, trebuie arătat că instituțiile și-au îndeplinit obligația de a-și motiva actele corespunzător cerințelor legale.

122 Rezultă astfel că al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) și a articolelor 2 și 3 din regulamentul de bază

Argumentele părților

123 Reclamantele critică instituțiile, mai întâi, pentru definirea foarte largă a produsului în cauză care include produse substanțial diferite în privința caracteristicilor, a modului de prezentare, a percepției pe care ar avea-o un consumator, a stilului, a utilizării și a canalelor de distribuție.

124 În continuare, reclamantele subliniază că, prin includerea în anchetă a încălțămintei care folosește tehnologie brevetată (a se vedea punctul 34 de mai sus), tot din acest punct de vedere instituțiile au definit foarte larg produsul în cauză, împrejurare ce le-ar fi condus la concluzii eronate. Astfel, caracteristicile fizice și tehnice ale acestei încălțăminte ar fi diferite de caracteristicile unei alte încălțăminte prin faptul că ar include un „sistem brevetat de absorbție a șocurilor", o talpă intermediară „tampon" și un „dispozitiv superflex brevetat". Pe deasupra, această încălțăminte ar fi diferită în ceea ce privește procesul de producție, întrucât ar necesita lanțuri de producție separate și mașini specifice. În plus, în ceea ce privește utilizarea finală a acestei încălțăminte, reclamantele consideră că este destinată unei „piețe de nișă" care face parte din sectorul încălțămintei medicinale și având drept public țintă femei cu probleme de sănătate. Prin urmare, această încălțăminte ar fi vândută în magazine specializate. În sfârșit, reclamantele amintesc faptul că acest tip de încălțăminte nu este produs în Comunitate.

125 „Clasificarea incorectă" reținută de instituții ar fi determinat comparații între încălțămintea fabricată din piele de calitate cu totul diferită. Or, aceste comparații ar fi lipsite de sens.

126 În această privință, unele exemple și informații privind contextul ar fi cuprinse în trei înscrisuri depuse pe parcursul procedurii administrative de Footwear Association of Importers and Retail chains (Asociația importatorilor și a lanțurilor de vânzători cu amănuntul din sectorul încălțămintei).

127 Prin urmare, instituțiile ar fi încălcat articolul 1 alineatul (4) din regulamentul de bază, potrivit căruia expresia „produs similar" ar semnifica un produs asemănător în toate privințele cu produsul analizat. O asemenea încălcare ar pune din nou în discuție validitatea concluziilor întregii anchete.

128 Consiliul, susținut de Comisie și de CEC, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

129 Trebuie arătat că, în cadrul prezentului motiv, reclamantele formulează două critici. Prima critică privește definiția produsului în cauză, astfel cum a fost realizată în cuprinsul considerentelor (38) și (39) ale regulamentului provizoriu (a se vedea punctul 18 de mai sus) și menținută în considerentul (39) al regulamentului atacat. A doua vizează includerea în anchetă a încălțămintei care folosește tehnologii brevetate.

130 În ceea ce privește prima critică, reclamantele formulează afirmația generală potrivit căreia produsul în cauză, astfel cum este definit în regulamentul provizoriu și în regulamentul atacat, ar include produse substanțial diferite sub aspectul caracteristicilor, al aparenței, al percepției pe care ar avea-o consumatorul, al stilului, al utilizării și

al canalelor de distribuție. În mod ilustrativ, reclamantele se referă la încălțămintea de stradă, pe de o parte, și la încălțămintea pentru excursii, pe de altă parte, care ar fi substanțial diferită în ceea ce privește caracteristicile și utilizarea acestora și, prin urmare, percepția pe care ar avea-o consumatorii.

131 În această privință, trebuie arătat că definiția produsului în cauză în cadrul unei anchete antidumping are ca obiect să contribuie la elaborarea listei produselor care, dacă este cazul, vor face obiectul impunerii taxelor antidumping. În scopul acestei operațiuni, instituțiile pot ține seama de mai mulți factori, precum caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor, utilizarea acestora, interschimbabilitatea, percepția avută de consumator, canalele de distribuție, procesul de fabricație, costurile de producție, calitatea etc.

132 Astfel, o afirmație potrivit căreia un anumit produs trebuie exclus din definiția produsului în cauză trebuie să se întemeieze pe argumente prin care să se demonstreze fie că instituțiile au apreciat eronat factorii pe care i-au considerat pertinenți, fie că aplicarea altor factori mai pertinenți ar fi impus excluderea acestui produs din definiția produsului în cauză.

133 În speță, instituțiile s-au întemeiat pe caracteristicile esențiale ale produselor, pe utilizarea lor principală și pe percepția avută de consumatori. Reclamantele se limitează să enunțe în general că produsul în cauză include tipuri diferite de încălțăminte, menționând, de exemplu, încălțămintea de stradă și încălțămintea pentru excursii. Or, după cum s-a arătat la punctul precedent, aceste afirmații pot fi operante numai dacă privesc unul sau mai multe tipuri de produse specifice care ar trebui excluse din definiția produsului în cauză. Rezultă astfel că argumentația reclamantelor poate să vizeze cel mult excluderea încălțămintei pentru excursii din definiția produsului în cauză. Ceea ce este însă important în speță este faptul că încălțămintea cu fețe din piele care a făcut obiectul prezentei proceduri are aceleași caracteristici fizice esențiale

și aceeași utilizare și că există concurență între diversele categorii de încălțăminte, în special între categorii învecinate. Prin urmare, instituțiile nu au săvârșit eroare de apreciere prin includerea încălțămintei pentru excursii în definiția produsului în cauză.

134 În ceea ce privește argumentele formulate în cadrul observațiilor prezentate de Footwear Association of Importers and Retail chains pe parcursul procedurii administrative, care ar oferi „informații de context" cu privire la acest motiv (a se vedea punctul 126 de mai sus), trebuie arătat că, exceptând afirmațiile generale privind definiția produsului în cauză, aceste argumente privesc criteriile utilizate pentru regruparea, în cadrul unor numere de control ale produsului, a diverselor tipuri de încălțăminte care se încadrează în definiția produsului în cauză. Prin urmare, această argumentație nu privește problema dacă anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele trebuie să facă parte din produsul în cauză, ci problema criteriilor potrivit cărora ar fi trebuit încadrate produselor din domeniul produsului în cauză. În consecință, în cadrul analizei prezentului motiv, aceste argumente sunt inoperante. Pentru identitate de motive, argumentele prezentate în replică privind contestarea aprecierii instituțiilor referitoare la încadrarea tipurilor de încălțăminte din domeniul produsului în cauză (a se vedea punctul 125 de mai sus) trebuie respinse deopotrivă ca inoperante.

135 În ceea ce privește argumentele întemeiate pe existența unor lanțuri de producție separate pentru fabricarea încălțămintei care folosește tehnologii brevetate, pe lipsa producției comunitare a acestui tip de încălțăminte și pe existența unui brevet, se impune constatarea că acestea nu sunt concludente. Astfel, procesul de fabricație nu influențează prin el însuși percepția consumatorului și, prin urmare, nici interschimbabilitatea dintre mai multe tipuri de încălțăminte, dacă nu diferă caracteristicile fizice și destinația produselor. Aceeași concluzie se aplică și cu privire la lipsa producției comunitare de încălțăminte care folosește tehnologii brevetate, deoarece problema concludentă este dacă, având în vedere caracteristicile fizice, destinația și, prin urmare, percepția avută de consumator, încălțămintea respectivă se află în concurență cu încălțămintea produsă la nivel comunitar. În acest context, se impune constatarea că împrejurarea în care un tip de încălțăminte beneficiază de protecția

unui brevet nu constituie un indiciu cu privire la poziția sa concurențială în raport cu produsele de origine comunitară.

136 În ceea ce privește a doua critică referitoare la includerea în definiția produsului în cauză a încălțămintei care folosește tehnologii brevetate, trebuie arătat că argumentele potrivit cărora încălțămintea respectivă este destinată persoanelor care au probleme ortopedice și este vândută exclusiv în magazine specializate ar putea fi de natură să conteste aprecierea instituțiilor privind includerea acestui tip de încălțăminte în definiția produsului în cauză. Astfel, dacă s-ar demonstra că utilizarea acestui tip de încălțăminte ar face parte dintr-un tratament medical destinat persoanelor cu probleme ortopedice și că aceste produse ar fi distribuite numai în magazine specializate, s-ar impune constatarea că nu ar avea aceleași caracteristici fizice și nici aceeași destinație față de încălțămintea ce nu are asemenea calități. În mod obligatoriu, percepția consumatorului ar fi, așadar, diferită cu privire la acest aspect.

137 Se impune însă constatarea că reclamantele nu au prezentat niciun element de probă susceptibil să dovedească descrierea pe care au realizat-o referitoare la caracteristicile și la utilizarea acestui tip de încălțăminte. Astfel, nici scrisoarea transmisă de Brosmann la 8 mai 2006 (a se vedea punctul 28 de mai sus), nici observațiile prezentate prin telefaxul din 29 noiembrie 2005 de Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen, deținătorul brevetelor în discuție, nu conțin elemente de probă în susținerea afirmațiilor făcute cu privire la acest aspect. La această constatare este necesar să se adauge că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 3.2.1.3 din scrisoarea din 8 mai 2006 și din cuprinsul punctului 3.4 din telefaxul din 29 noiembrie 2005, se pare că, prin referirea la magazine specializate, reclamantele ar avea în vedere magazine diferite de magazinele de discount și de hipermarketuri. Or, această abordare nu exclude vânzarea încălțămintei care folosește tehnologii brevetate în magazine specializate ce vând exclusiv încălțăminte. Această apreciere întărește teza Consiliului potrivit căreia, în pofida calităților încălțămintei în discuție, este absolut probabil ca alegerea consumatorilor să depindă mai degrabă de preferințe personale decât de împrejurări privind considerații de ordin medical.

138 Rezultă astfel că al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 17 din regulamentul de bază și a articolului 253 CE

Argumentele părților

139 Reclamantele contestă reprezentativitatea eșantionului de producători-exportatori din China, întemeindu-și argumentația pe două împrejurări. În primul rând, acest eșantion ar fi constituit în principal din operatori ce produc în principal STAF, care ar fi fost însă excluși din definiția produsului în cauză (a se vedea punctele 18 și 34 de mai sus). În al doilea rând, reclamantele evidențiază mai multe „deficiențe" în ceea ce privește criteriile aplicate în vederea constituirii eșantionului în discuție și dau exemplu faptul că mai multe societăți care au cooperat și care nu erau incluse în eșantion ar înregistra niveluri de producție, de export și de vânzare mai importante decât cele incluse în eșantion.

140 Deși este adevărat că, în considerentul (43) al regulamentului atacat, Consiliul a arătat că excluderea STAF nu a avut „consecințe semnificative" asupra reprezentativității eșantionului, nu este mai puțin adevărat că instituțiile nu au motivat această apreciere, deși produsele respective reprezintă un procent substanțial din importurile avute inițial în vedere. Această observație ar fi cu atât mai pertinentă cu cât, potrivit considerentelor (180) și (181) ale regulamentului atacat, excluderea STAF ar fi avut repercusiuni importante asupra marjei de dumping. În general, un eșantion constituit doar din producătorii unui produs exclus din domeniul de aplicare al anchetei ar trebui, prin definiție, să fie considerat nereprezentativ.

141 În opinia reclamantelor, împrejurarea că guvernele țărilor exportatoare ar fi fost implicate în alegerea unei părți din societățile reținute în eșantion, astfel cum ar prevedea antepenultima teză a considerentului (61) al regulamentului atacat, nu este pertinentă în mod direct pentru a aprecia reprezentativitatea eșantionului, cu atât mai mult cu

cât definiția produsului în cauză a fost modificată după consultarea acestor guverne. Din explicațiile furnizate în memoriul în apărare ar rezulta că selectarea în vederea constituirii eșantionului ar fi întemeiată pe criteriile naționalității chineze a proprietarilor de întreprinderi, precum și pe apartenența la China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Art-Crafts (Camera de comerț chineză pentru importurile și exporturile produselor din industria ușoară și ale produselor de artizanat, denumită în continuare „CCCLA"). Prin urmare, eșantionul nu a fost constituit într-un mod care să îi garanteze reprezentativitatea.

142 În plus, eșantionul ar include numai o singură întreprindere care a obținut SEP și nu ar conține nicio societate beneficiară de un TI, ceea ce ar constitui deopotrivă un indiciu al nereprezentativității eșantionului menționat.

143 În considerentul (44) al regulamentului atacat, Consiliul ar fi arătat că, după excluderea STAF din definiția produsului în cauză, exportatorii din eșantion reprezentau 12 % din exporturile din China, împrejurare ce ar determina nereprezentativitatea eșantionului. În acest context, întrucât numai Brosmann ar reprezenta 10 % din importurile în Comunitate, afirmația potrivit căreia eșantionul ar include volumul de exporturi cel mai reprezentativ cu putință ar fi eronată. În plus, Consiliul nu ar prezenta niciun element în susținerea propriei afirmații potrivit căreia producătorii din eșantion ar reprezenta 14 % din totalul exporturilor din China, inclusiv cele ale producătorilor care nu au cooperat.

144 Această situație ar atesta o nemotivare a regulamentului atacat și o eroare vădită de apreciere rezultată din încălcarea articolului 17 din regulamentul de bază.

145 Consiliul, susținut de Comisie, contestă argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

146 Trebuie amintit că, potrivit articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, recurgerea la eșantionare constă în limitarea anchetei la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistice sau cel mai mare volum reprezentativ de producție, de vânzări sau de exporturi care poate face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

147 Această dispoziție acordă Comisiei competența de a alege, dintre societățile care și-au declarat intenția de a participa la eșantion și care au furnizat informațiile necesare în acest scop, pe cele care vor fi incluse în eșantion. Având în vedere puterea de apreciere pe care articolul 17 alineatul (1) din regulamentul atacat o acordă astfel Comisiei, controlul exercitat de instanța comunitară asupra alegerii operate cu privire la acest aspect are în vedere verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru a opera alegerea contestată, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere.

148 În speță, din considerentul (60) al regulamentului provizoriu și din considerentele (44) și (46) ale regulamentului atacat rezultă că, în cadrul alegerii referitoare la constituirea eșantionului de producători-exportatori din China, instituțiile au intenționat să garanteze atât reprezentativitatea eșantionului, cât și includerea, în cadrul celui mai mare volum reprezentativ cu putință, a unor exporturi care puteau fi anchetate în mod rezonabil, ținând seama de timpul disponibil, a unui anumit număr de societăți care să efectueze vânzări reprezentative pe piața internă chineză.

149 Așadar, este necesar să se analizeze dacă, ținând seama de împrejurările invocate de reclamante, alegerea instituțiilor denotă o eroare vădită de apreciere având în vedere aceste două obiective.

150 În ceea ce privește afirmația potrivit căreia societățile incluse în eșantion sunt producători de STAF, trebuie arătat că reclamantele nu au prezentat elemente susceptibile să dovedească această afirmație. În aceste împrejurări, critica întemeiată pe o eroare vădită de apreciere trebuie respinsă.

151 Trebuie respinsă deopotrivă critica întemeiată pe nemotivare, din moment ce instituțiile au prezentat efectul excluderii STAF din definiția produsului în cauză.

152 În ceea ce privește procentul exporturilor incluse în eșantion, trebuie arătat că reclamantele și Consiliul admit că vânzările efectuate de cele 13 societăți alese inițial să participe la eșantion reprezentau 25 % din exporturi și 42 % din vânzările interne ale tuturor producătorilor din China ai produsului în cauză care au cooperat. De asemenea, părțile admit că, în urma excluderii datelor privind un producător din China care nu a răspuns la chestionarul Comisiei și ale altor 5 societăți care nu au cooperat, reprezentativitatea eșantionului a fost diminuată la 16,5 % din exporturile tuturor producătorilor din China care au cooperat, procent ajustat la 12,5 % după excluderea STAF din definiția produsului în cauză.

153 În ceea ce privește critica întemeiată pe nemotivare, în considerentul (44) al regulamentului atacat, Consiliul a prezentat motivul pentru care acest procent era suficient pentru a garanta reprezentativitatea eșantionului. Prin urmare, Consiliul și-a motivat în mod corespunzător cerințelor legale aprecierea privind caracterul reprezentativ al eșantionului.

154 În ceea ce privește criticile întemeiate pe o eroare vădită de apreciere, în primul rând, se impune constatarea că, în momentul constituirii eșantionului, nu era posibilă prevederea numărului de operatori care, ulterior, ar refuza să coopereze, cu atât mai mult cu cât acești operatori au declarat contrariul în documentele prezentate de Comisie până în acel moment. Aceeași concluzie se aplică și în cazul societăților cărora li se acordase SEP sau un TI, deoarece examinarea cererilor privind SEP/TI este realizată după constituirea eșantionului.

155 În al doilea rând, dacă se presupune că includerea în eșantion a altor societăți era posibilă după ce s-a constatat că anumiți participanți nu avuseseră intenția de a coopera, nu este mai puțin adevărat că faptul că operatorii rămași în eșantion reprezentau 12,5 % din exporturile din China către Comunitate este suficient pentru a stabili reprezentativitatea eșantionului.

156 În aceste condiții, se impune constatarea inexistenței obligației Comisiei de a include în eșantion alte societăți și, prin urmare, aceasta nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin abținerea de a proceda astfel. În consecință, al cincilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și a articolului 253 CE

Argumentele părților

157 Reclamantele critică instituțiile comunitare pentru că, în scopul evaluării prejudiciului suferit de industria comunitară, s-au întemeiat pe date „lipsite de reprezentativitate și nefiabile". În mod mai specific, reclamantele subliniază că, întrucât eșantionul producătorilor comunitari conținea doar 10 societăți, acesta reprezintă doar 0,1 % din numărul producătorilor și 4,2 % din producția comunitară. În plus, producătorii reținuți nu ar fi prezentat informații care să permită evaluarea reprezentativității eșantionului și nu ar fi fost invitați să prezinte informațiile respective. Această abordare de natură arbitrară ar constitui o încălcare a articolului 17 din regulamentul de bază. Colectarea informațiilor macroeconomice privind prejudiciul înaintea deschiderii procedurii ar presupune că aceste date nu ar fi fost verificate în mod corect, că versiunea lor neconfidențială nu ar fi fost pusă la dispoziția părților interesate și că producătorii comunitari ar fi fost tratați de Comisie în mod discriminatoriu în raport cu producătorii din China, care nu ar fi avut posibilitatea să își prezinte cererile privind SEP/TI înainte de deschiderea procedurii astfel încât Comisia să dispună de mai mult timp pentru examinarea acestora.

158 Dată fiind nedivulgarea numelui societăților incluse în eșantionul de producători comunitari, reclamantele nu ar fi obținut nicio informație referitoare la activitățile acestora și nu ar fi putut verifica în mod independent reprezentativitatea eșantionului. Ar rezulta încălcarea dreptului lor la apărare într-un mod contrar jurisprudenței în această privință.

159 În ceea ce privește fiabilitatea datelor utilizate de instituții, reclamantele subliniază că, pe parcursul procedurii administrative, au furnizat Comisiei un ansamblu de informații provenite din surse publice și care demonstrau că unii din cei mai mari producători italieni, incluși probabil în eșantionul de producători comunitari sau de reclamanți (împrejurare neinfirmată de Consiliu) au prezentat acestei instituții informații false sau deformate. Datele incorecte ar privi ocuparea forței de muncă, investițiile, cifra de afaceri, vânzările și locul de stabilire, din moment ce anumite societăți și-ar fi relocalizat unitățile de producție în țări terțe. Aceste informații ar justifica un control mai atent din partea Comisiei. Întrucât, în opinia reclamantelor, două societăți italiene care prezentaseră informații false sau deformate ar reprezenta aproximativ 10,4 % din vânzări și 7,5 % din producția comunitară, impactul împrejurărilor invocate mai sus asupra evaluării prejudiciului ar fi semnificativ în sensul afectării profunde a rezultatelor anchetei, indiferent dacă aceste societăți ar fi participat sau nu ar fi participat la eșantion. Astfel, potrivit considerentului (175) al regulamentului provizoriu, indicatorii macroeconomici ar fi fost evaluați la nivelul întregii industrii comunitare, în timp ce indicatorii microeconomici ar fi fost evaluați la nivelul producătorilor din eșantion. Așadar, dacă s-ar presupune că niciuna dintre aceste societăți nu a participat la eșantionul de producători comunitari, nu ar fi mai puțin adevărat că datele furnizate de acestea ar fi fost utilizate de Comisie pentru a concluziona în legătură cu efectele macroeconomice privind prejudiciul adus industriei comunitare.

160 Or, în cadrul calculării prejudiciului suferit de industria comunitară, instituțiile nu ar fi ținut seama de aceste informații, ceea ce ar constitui o eroare vădită de apreciere care ar determina încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază (a se vedea punctul 3 de mai sus). În orice caz, lipsa oricărei explicații din cuprinsul regulamentului atacat în această privință ar constitui o încălcare a obligației de motivare privind un aspect concludent al anchetei.

161 Consiliul, susținut de Comisie și de CEC, respinge argumentele reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

162 Prezentul motiv cuprinde două aspecte. În cadrul primului aspect, reclamantele critică instituțiile, întrucât nu au analizat dacă operatorii reținuți în eșantionul de producători comunitari erau reprezentativi pentru industria comunitară. În acest context, reclamantele susțin deopotrivă că au fost lipsite de toate elemente care le-ar fi permis să verifice reprezentativitatea acestor operatori. În cadrul celui de al doilea aspect, reclamantele susțin că instituțiile s-au întemeiat pe date nefiabile pentru evaluarea factorilor macroeconomici și microeconomici referitori la prejudiciul suferit de industria comunitară.

163 În ceea ce privește primul aspect, trebuie amintit că, potrivit considerentului (65) al regulamentului provizoriu, Comisia a selecționat un eșantion de 10 producători comunitari, stabilit pe baza volumului de producție și a locului lor de stabilire (a se vedea punctul 24 de mai sus). Potrivit aceluiași considerent, aceste criterii aveau în vedere nu numai reflectarea dimensiunii și a importanței diverșilor producători, ci și repartizarea geografică a industriei comunitare. Astfel, potrivit considerentului (8) al regulamentului provizoriu, producătorii din eșantion erau stabiliți în cinci state membre diferite.

164 Cu privire la acest aspect, se impune constatarea că formularul privind plângerea și chestionarele privind eșantionarea, adresate unui număr de 814 producători în numele cărora fusese depusă plângerea (a se vedea punctul 108 de mai sus), conțineau informații referitoare la producția și la vânzările interne ale industriei comunitare, precum și producția din anii 2003 și 2004 a fiecărui producător aflat la originea plângerii. În aceste condiții, trebuie constatată aptitudinea Comisiei de a aprecia dimensiunea și capacitățile de producție ale fiecărei societăți aflate la originea plângerii și, evident, localizarea acesteia. Astfel, Comisia deținea informațiile necesare pentru a constitui eșantionul de producători comunitari pe baza acestor criterii care, în opinia

sa, erau cele mai pertinente. Întrucât reclamantele nu au contestat pertinența acestor criterii, este necesar să se concluzioneze că argumentarea lor referitoare la constituirea eșantionului trebuie respinsă cu privire la acest aspect.

165 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, reclamantele nu au contestat afirmația Consiliului potrivit căreia au avut acces la datele referitoare la producția fiecărei societăți din eșantion, precum și la versiunea neconfidențială a răspunsurilor date de aceste societăți la chestionarul privind prejudiciul. Denumirea fiecărei societăți care făcea parte din eșantion constituie un element lipsit de pertinență pentru aprecierea reprezentativității lor. Această apreciere se aplică însă numai dacă datele furnizate de societățile în cauză corespund realității. În aceste condiții, reclamantele ar fi trebuit să solicite accesul la informațiile care i-au permis Comisiei să concluzioneze că elementele prezentate de operatorii comunitari incluși în eșantion erau corecte. Acest acces ar fi putut fi acordat fără divulgarea denumirii societăților. Or, rezultă că reclamantele nu au solicitat accesul la aceste elemente, astfel încât argumentarea acestora privind încălcarea dreptului lor la apărare nu poate fi primită.

166 În ceea ce privește al doilea aspect al prezentului motiv, trebuie respinsă de la bun început cauza de inadmisibilitate invocată de Consiliu pentru motivul că reclamantele ar face o simplă trimitere la anexele lor. Astfel, reclamantele nu s-au limitat la o simplă trimitere la anexele A 33 și A 34 la cererea introductivă, ci au prezentat pe scurt aspectele principale cuprinse în acestea prin formularea unor critici specifice împotriva aprecierii instituțiilor. Or, în susținerea acestor critici, regulamentul de procedură nu interzice prezentarea unor documente mai detaliate Comisiei pe parcursul procedurii administrative.

167 În ceea ce privește fondul argumentelor reclamantelor, trebuie arătat mai întâi că informațiile furnizate Comisiei în memorandumurile din 17 iulie și din 2 august 2006 privesc în principal informații colectate din presă privind faptele nelegale care ar fi fost săvârșite de producătorii comunitari de încălțăminte, precum fraude săvârșite la nivel național pentru a profita de subvenții sau încălcări ale codului muncii.

168 Cu privire la acest aspect, trebuie subliniat că faptul că o întreprindere a săvârșit fraude la nivel național nu presupune în mod obligatoriu că aceasta nu cooperează la o anchetă antidumping a Comisiei și că furnizează informații incorecte în acest cadru. Se impune constatarea că, deși s-ar presupune că întreprinderile menționate de reclamante ar fi săvârșit fraude la nivel național, doar această ipoteză nu permite să se concluzioneze că datele furnizate în cadrul unei anchete antidumping nu sunt fiabile dacă aceste date nu au nicio legătură cu fraudele respective. În ceea ce privește informațiile furnizate de reclamante în cursul procedurii administrative privind tratamentul degradant al muncitorilor și recrutarea de copii, trebuie arătat de la bun început că ipoteza ca aceste fapte să poată avea o legătură cu datele furnizate eventual de societățile în cauză în cadrul anchetei respective pare exclusă.

169 Reclamantele susțin deopotrivă că producătorul italian La Nuova Adelchi a furnizat date inexacte privind cifra de afaceri și vânzările sale. În această privință, în memorandumurile din 17 iulie și din 2 august 2006, reclamantele au invocat faptul că administratorul unic al societății La Nuova Adelchi fusese condamnat în primă instanță de autoritățile italiene pentru ținerea nelegală a contabilității. În susținerea acestei afirmații, în memorandumurile din 17 iulie și din 2 august 2006, reclamantele s-au întemeiat pe Hotărârea Curții din 3 mai 2005, Berlusconi și alții (C-387/02, C-391/02 și C-403/02, Rec., p. I-3565). Cu toate acestea, din cuprinsul punctului 29 din această hotărâre rezultă că faptele vizate privesc anii 1992 și 1993, așadar, o perioadă anterioară cu mai mulți ani față de perioada de anchetă. Eventualele nelegalități privind contabilitatea din anii 1992 și 1993 nu pot contesta fiabilitatea datelor furnizate în cadrul prezentei anchete.

170 În ceea ce privește alte fapte imputate de reclamante anumitor producători comunitari de încălțăminte, trebuie arătate următoarele. Potrivit considerentelor (175)-(185) ale regulamentului provizoriu, Comisia a examinat existența prejudiciului suferit de industria comunitară la nivel macroeconomic pe baza datelor privind producția, vânzările, cotele de piață, ocuparea forței de muncă, creșterea, importanța marjei de dumping și redresarea în urma efectelor practicilor anterioare de dumping. Aceste date ar viza toată industria comunitară (a se vedea punctul 24 de mai sus). În urma acestei examinări, concluzia Comisiei a evidențiat o scădere a producției, a cotelor de piață, a ocupării forței de muncă și, prin urmare, a creșterii în intervalul cuprins între

2001 și sfârșitul perioadei de anchetă. În ceea ce privește indicatorii microeconomici referitori la producătorii din eșantion, în considerentele (186)-(196) ale regulamentului provizoriu, Comisia a concluzionat că, în intervalul cuprins între anul 2001 și sfârșitul perioadei de anchetă, volumele de producție și de vânzări, prețurile de vânzare, fluxul de lichidități, rentabilitatea, randamentul investițiilor, aptitudinea de mobilizare a capitalurilor în vederea investițiilor și ocuparea forței de muncă ar fi cunoscut o scădere semnificativă.

171 În ceea ce privește concluziile definitive referitoare la indicatorii macroeconomici privind prejudiciul, în considerentele (186)-(198) ale regulamentului atacat, Consiliul a menținut concluziile Comisiei privind scăderea producției, a vânzărilor, a cotelor de piață, a ocupării forței de muncă, a productivității, a creșterii și a restabilirii în urma practicilor de dumping. În ceea ce privește indicatorii microeconomici, în considerentele (199)-(206) ale regulamentului atacat, Consiliul a menținut deopotrivă aprecierile Comisiei referitoare la scăderea prețurilor de vânzare, a fluxurilor de lichidități, a rentabilității și a randamentului investițiilor, precum și a capacității de mobilizare a capitalurilor în vederea investițiilor.

172 Pe baza acestor considerații, în considerentul (214) al regulamentului atacat, Consiliul a arătat că, la nivel macroeconomic, prejudiciul s-a manifestat în principal printr-o scădere a volumului vânzărilor și printr-o pierdere a cotelor de piață, împrejurări ce ar fi influențat nivelul producției și al ocupării forței de muncă. În ceea ce privește nivelul microeconomic, în considerentul (200) al regulamentului atacat, Consiliul a constatat că, în cursul perioadei de anchetă, societățile din eșantion ar fi realizat beneficii minime și nu puteau să scadă mai mult prețurile fără a înregistra pierderi.

173 În aceste condiții, afirmațiile reclamantelor privind datele false pretins furnizate de două societăți italiene pot fi considerate pertinente numai dacă datele respective ar putea să conteste factorii de care Consiliul a ținut seama pentru stabilirea existenței unui prejudiciu.

174 Cu privire la acest aspect, în primul rând, reclamantele evidențiază concedierile fictive realizate de două societăți din Italia în vederea reangajării personalului concediat, beneficiind de ajutoarele de stat pentru angajarea șomerilor. Reclamantele estimează numărul concedierilor fictive la 3 100. Dacă se presupune că toate aceste concedieri nu permit demonstrarea unei situații dificile a societăților în discuție, ci intenția de a încasa ajutoare de stat în mod fraudulos, se impune constatarea că, în considerentul (192) al regulamentului atacat, Consiliul a evidențiat o pierdere mai mare de 27 000 de locuri de muncă cu începere din 2001. Astfel, chiar dacă se admite fictivitatea de 3 100 din totalul acestor concedieri, rămâne valabilă concluzia Consiliului referitoare la o scădere importantă a nivelului de ocupare a forței de muncă la nivel macroeconomic. De asemenea, trebuie arătat că, la nivel microeconomic, Consiliul nu și-a întemeiat concluzia referitoare la prejudiciu pe date privind ocuparea forței de muncă.

175 În al doilea rând, reclamantele se referă la relocalizarea producției comunitare în țări terțe, însoțită de măsuri frauduloase având drept scop indicarea originii italiene a acestor produse. Or, chiar dacă se presupune că instituțiile ar fi fost victime ale acestor practici în sensul că ar fi inclus în valorile cifrice referitoare la industria comunitară cantități produse în străinătate, aceasta ar însemna că, în realitate, scăderea producției comunitare este mai importantă decât cea prezentată în regulamentul provizoriu și în regulamentul atacat. Chiar dacă împrejurările invocate de reclamante ar fi dovedite, acestea nu sunt, așadar, de natură să conteste aprecierea Consiliului referitoare la prejudiciul rezultat din nivelul industriei comunitare.

176 În al treilea rând, reclamantele invocă fraude pretins săvârșite de una dintre cele două întreprinderi din Italia, constând în perceperea unor ajutoare de stat pentru cumpărarea de mașini noi, care însă ar fi fost instalate în special în Albania. Or, chiar dacă s-ar admite că această afirmație este dovedită, împrejurarea respectivă ar putea avea numai un efect negativ asupra nivelului real al investițiilor pe piața comunitară, confirmând astfel concluziile Consiliului cu privire la acest aspect.

177 Afirmațiile reclamantelor nu sunt, așadar, de natură să conteste aprecierile Consiliului la nivel macroeconomic.

178 Din punct de vedere microeconomic, trebuie arătat, în orice caz, că, deși cele două societăți din Italia în discuție au participat la eșantion și că, în privința vânzărilor acestora pe piața comunitară, au inclus vânzările de încălțăminte fabricată în țări terțe, ceea ce ar putea afecta calculul prețului mediu aferent fiecărei perechi de 18,2 euro menționat în considerentul (199) al regulamentului atacat, nu este mai puțin adevărat că, pentru motivele arătate în considerentul (200) al regulamentului atacat, criteriul prețului de vânzare mediu nu este un factor concludent prin natura sa.

179 Astfel, după cum s-a arătat în considerentul (200) al regulamentului atacat, încălțămintea se produce la comandă, iar comenzile noi sunt acceptate numai dacă prețul corespunzător permite cel puțin atingerea punctului de echilibru. Prin urmare, dacă se presupune că prețul de vânzare mediu al industriei comunitare nu a fost stabilit cu cea mai mare precizie și că, în realitate, se situează la un nivel superior, această împrejurare nu ar fi suficientă pentru contestarea concluziilor privind fluxurile de lichidități, rentabilitatea, randamentul investițiilor, capacitatea de mobilizare a capitalurilor în vederea investițiilor, toate acestea demonstrând o deteriorare importantă a situației industriei comunitare.

180 În ceea ce privește critica întemeiată pe nemotivare, trebuie arătat că nu este necesar ca motivarea regulamentelor să specifice diversele elemente de fapt și de drept, uneori foarte numeroase și complexe, care fac obiectul acestora, din moment ce regulamentele respective sunt incluse în cadrul sistematic al ansamblului de măsuri din care fac parte. În această privință, este suficient ca raționamentul instituțiilor cuprins în regulamente să fie menționat în mod clar și neechivoc (Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 1998, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, T-2/95, Rec., p. II-3939, punctele 357 și 358).

181 În plus, trebuie subliniat că instituțiile nu au obligația să se pronunțe cu privire la toate argumentele care i-au fost prezentate de persoanele interesate, fiind însă suficient să prezinte faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia deciziei (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 11 ianuarie 2007, Technische Glaswerke Ilmenau/Comisia, C-404/04 P, nepublicată în Repertoriu, punctul 30).

182 Or, din cele de mai sus rezultă că, în cadrul regulamentului atacat, Consiliul a prezentat cu claritate motivele pentru care a considerat că industria comunitară a suferit un prejudiciu important, atât la nivel microeconomic, cât și la nivel macroeconomic, ca urmare a importurilor originare din China. Rezultă astfel că regulamentul atacat este motivat corespunzător cerințelor legale în această privință.

183 Rezultă că al șaselea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază

Argumentele părților

184 În opinia reclamantelor, trebuie analizat dacă există o legătură de cauzalitate directă între importurile ce fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară în 2004. Această situație nu ar fi incidentă, având în vedere existența altor factori prejudiciabili precum, în principal, rezultatele mediocre la export ale industriei comunitare, creșterea importurilor din țări terțe, altele decât China sau Vietnam, și eliminarea regimului de contingente cantitative cu începere de la 1 ianuarie 2005 (a se vedea punctul 11 de mai sus).

185 În speță, situația economică mediocră a industriei comunitare s-ar datora unei deteriorări a rezultatelor sale la export, împrejurare ce ar confirma lipsa de competitivitate a producției comunitare. Ar fi vorba despre motivul pentru care producătorii comunitari nu pot să își majoreze prețurile în mod semnificativ sau să crească rentabilitatea sectorului la un nivel superior celui din 2004, an relevant pentru stabilirea taxelor antidumping care să permită eliminarea prejudiciului. Aceasta ar explica și declinul vânzărilor producătorilor comunitari pe piața comunitară, precum și relocalizarea

producției în țări terțe. În plus, după cum ar reieși din anchetele antidumping anterioare, nivelul de rentabilitate atins de industria comunitară în 2004 și pe parcursul perioadei de anchetă nu ar fi net inferior celui din ultimii 15 ani.

186 Ar rezulta că prejudiciul suferit de industria comunitară se datorează în principal prețurilor necompetitive ale produselor comunitare în cauză. Prin urmare, chiar dacă teza potrivit căreia rezultatele la export ale industriei comunitare nu au cauzat un prejudiciu important ar putea fi într-o anumită măsură exactă, aceasta nu ar lua în considerare faptul că prejudiciul important ocazionat nu rezultă din importurile ce fac obiectul dumpingului în cauză.

187 Analiza cuprinsă în regulamentul atacat, prin care se are în vedere contestarea acestei concluzii, ar fi întemeiată pe aprecieri vădit eronate cuprinse în considerentul (229) al regulamentului atacat. Astfel, în primul rând, aprecierea potrivit căreia niciuna dintre țările terțe enumerate în considerentul (227) al regulamentului atacat nu și-ar fi crescut semnificativ cota de piață pe parcursul perioadei examinate nu ar recunoaște că două țări care dețin cote de piață ce nu sunt neglijabile și-ar fi dublat aceste cote, iar alte două le-ar fi crescut cu 50 % și, respectiv, cu 30 %. În al doilea rând, cota de piață a tuturor țărilor enumerate în considerentul (227) al regulamentului atacat ar fi comparabilă cu cea a țărilor vizate de măsurile antidumping în discuție și, deși această cotă nu corespunde în totalitate cotei deținute de China, aceasta ar fi superioară cotei deținute de Vietnam. În al treilea rând, trei țări terțe ar fi scăzut prețurile cu cel puțin 22 %, iar a patra țară terță, cu aproximativ 20 %. În al patrulea rând, scăderea prețurilor produselor originare din China s-ar explica prin expirarea regimului de contingente cantitative impus importurilor de încălțăminte originare din această țară, împrejurare ce ar fi determinat o majorare a cantităților importate de încălțăminte cu preț scăzut și, prin urmare, o evoluție în repartizarea produselor.

188 Împrejurările enumerate în considerentul (227) și următoarele ale regulamentului atacat ar conduce mai degrabă la concluzia că importurile originare din țări terțe (altele decât China și Vietnam) au contribuit esențial la prejudiciul suferit de industria comunitară. În plus, instituțiile comunitare ar fi minimizat în mod artificial impactul pe care eliminarea contingentului l-a putut avea asupra industriei comunitare, în special referitor la scăderea prețului unitar mediu, creșterea importurilor și modificarea

în ceea ce privește repartizarea produselor. În această privință, reclamantele subliniază că perioada de anchetă a cuprins o perioadă fără contingente de numai 3 luni (1 ianuarie-31 martie 2005). Or, ar fi vorba despre o perioadă foarte scurtă pentru a se concluziona în sensul unei schimbări atât de semnificative care să necesite o perioadă importantă pentru a permite stabilizarea pieței. Prin urmare, instituțiile ar fi concluzionat în mod greșit că eliminarea regimului de contingente nu a avut niciun efect de denaturare majoră sau că aceasta a agravat numai efectele importurilor care făceau obiectul unui dumping.

189 Consiliul, susținut de Comisie, contestă temeinicia argumentelor reclamantelor.

Aprecierea Tribunalului

190 Trebuie arătat că, la momentul stabilirii prejudiciului, Consiliul și Comisia au obligația de a examina dacă prejudiciul pe care intenționează să îl rețină decurge efectiv din importuri ce au făcut obiectul unor subvenții și de a nu lua în considerare niciun prejudiciu care decurge din alți factori și, în special, pe cel care ar fi cauzat de propriul comportament al producătorilor comunitari (Hotărârea Curții din 11 iunie 1992, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, Rec., p. I-3813, punctul 16).

191 În speță, Consiliul a stabilit existența unei legături de cauzalitate examinând, pe de o parte, efectele importurilor care făceau obiectul unui dumping și, pe de altă parte, efectele altor factori, precum rezultatele la export ale industriei comunitare, importurile originare din alte țări terțe, fluctuațiile cursurilor de schimb, eliminarea regimului contingentelor, lipsa modernizării la producătorii reclamanți și relocalizarea producției de industria comunitară.

192 În ceea ce privește argumentul reclamantelor întemeiat pe rezultate la export mediocre ale industriei comunitare, trebuie arătat, în mod similar Consiliului în considerentul (224) al regulamentului atacat, că această împrejurare nu produce efecte asupra indicatorilor precum volumul vânzărilor, cotele de piață și deprecierea prețurilor, care au servit drept bază pentru stabilirea prejudiciului. Astfel, acești indicatori au fost stabiliți la nivelul vânzărilor în Comunitate. În plus, potrivit considerentelor (187) și (189) ale regulamentului atacat, scăderea cotelor de piață ale industriei comunitare pe piața internă a determinat o scădere analogă a producției. Rezultă astfel că, în considerentul (224) al regulamentului atacat, Consiliul a constatat în mod întemeiat că cea mai mare parte a producției comunitare era destinată pieței comunitare și că rezultatele la export nu erau, așadar, susceptibile să fi cauzat un prejudiciu important industriei comunitare.

193 În ceea ce privește argumentele referitoare la importurile din alte țări terțe, se impune constatarea că toate țările la care se face referire în considerentul (227) al regulamentului atacat și-au împărțit o cotă de piață de 33,8 % pe parcursul perioadei de anchetă, față de 24,4 % în 2001. În acest cadru, se impune deopotrivă constatarea că două țări, Macao și Brazilia, și-au dublat cotele de piață pe parcursul perioadei examinate (ianuarie 2001-aprilie 2005), crescându-le de la 1,2 % la 2,4 % și, respectiv, la 2,5 %, în timp ce, pe parcursul perioadei de anchetă, India și-a crescut cota de piață de la 3,6 % în 2001 la 5,7 %.

194 Mai mult, potrivit celui de al doilea tabel din cuprinsul considerentului (227) al regulamentului atacat, prețurile produselor importate din aceleași țări, cu excepția României, au cunoscut o scădere cuprinsă între 10 % (India) și 25 % (Brazilia), variind între 8,7 euro (Indonezia, cu o cotă de piață de 2 %) și 14,9 euro (România, cu o cotă de piață de 6,9 %).

195 În plus, trebuie amintit că, potrivit considerentelor (162), (168) și (170) ale regulamentului atacat, cota de piață a importurilor originare din China și din Vietnam a crescut de la 9,3 % în 2001 la 23,2 % pe parcursul perioadei de anchetă. În plus, potrivit considerentelor (170) și (199) ale regulamentului atacat, pe parcursul perioadei de anchetă, încălțămintea originară din China și din Vietnam a fost importată la un preț mediu de 8,5 euro/pereche, față de un preț mediu de 18,2 euro/pereche

pentru încălțămintea produsă în Comunitate și față de un preț mediu ponderat de 12,21 euro/pereche pentru importurile originare din țări terțe. Calcularea acestui din urmă preț este întemeiată pe prețurile medii menționate în al doilea tabel cuprins în considerentul (227) al regulamentului atacat, ponderate în funcție de cotele de piață la care se face referire în primul tabel cuprins în același considerent.

196 Din aceste date rezultă că, deși țările terțe dețin în mod colectiv o cotă importantă din piața comunitară, cota de piață globală deținută de China și de Vietnam corespunde unui prag de aproximativ 72 % din cota de piață a țărilor terțe enumerate în considerentul (227) al regulamentului atacat. În acest context, trebuie adăugat că prețul mediu de import al încălțămintei importate din țările în cauză este cu 30,4 % mai mic decât prețul mediu la care este importată încălțămintea din alte țări terțe. În aceste împrejurări, efectele rezultate din importurile originare din alte țări terțe nu sunt de natură să conteste legătura de cauzalitate existentă între importurile ce fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară.

197 Această concluzie nu este infirmată de faptul că anumite țări terțe și-au crescut în mod semnificativ cotele de piață pe parcursul perioadei examinate, din moment ce datele prevăzute la punctele 193-196 de mai sus iau în considerare această evoluție în mod corespunzător.

198 În ceea ce privește impactul pe care l-ar putea avea eliminarea contingentelor (a se vedea punctul 188 de mai sus), trebuie arătat că instituirea taxelor antidumping nu constituie o sancțiune a unui comportament anterior, ci o măsură de apărare și de protecție împotriva concurenței neloiale rezultate din practicile de dumping. Astfel, ancheta trebuie să se desfășoare pe baza unor informații cât mai actualizate posibil, pentru a putea stabili taxe antidumping adecvate pentru protejarea industriei comunitare împotriva practicilor de dumping (Hotărârea Industrie des poudres sphériques/Consiliul, citată anterior, punctele 91 și 92, și Hotărârea Tribunalului din 14 noiembrie 2006, Nanjing Metalink/Consiliul, T-138/02, Rec., p. II-4347, punctul 60).

199 Astfel, în cazul în care instituțiile constată că importurile unui produs, care până atunci a făcut obiectul unor restricții cantitative, cresc după expirarea restricțiilor respective, acestea pot ține seama de creșterea respectivă pentru aprecierea prejudiciului suferit de industria comunitară.

200 În sfârșit, astfel cum rezultă din considerentele (162), (168)-(170), (187)-(206) și (216)-(240) ale regulamentului atacat, în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate, instituțiile au ținut seama de mai mulți factori referitori nu numai la ultimul trimestru din perioada de anchetă, ci și la perioada examinată.

201 Rezultă că al șaptelea motiv trebuie respins.

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază

Argumentele părților

202 Reclamantele susțin că aprecierea Consiliului referitoare la nivelul care trebuia atins de măsurile antidumping definitive în scopul eliminării prejudiciului (a se vedea punctul 42 de mai sus) este vădit eronată. Această apreciere s-ar întemeia pe date privind o parte a produsului în cauză care nu ar face obiectul unui „dumping prejudiciabil semnificativ” (în locul utilizării celor mai bune date privind anii 2001-2003, în timpul cărora nu ar fi existat dumping) și ar consta într-o subdivizare a produsului similar urmând un „raționament circular”. Identificarea încălțămintei care nu face obiectul unui „dumping prejudiciabil semnificativ” ar implica stabilirea momentului de la care există „dumping prejudiciabil semnificativ”, ceea ce ar necesita deopotrivă compararea marjei de profit a producătorilor comunitari cu marja de profit care ar fi fost atinsă în lipsa importurilor ce făceau obiectul unui dumping. Această abordare ar

fi în mod specific inadecvată, din moment ce măsurile antidumping se aplică tuturor importurilor.

203 În plus, în memoriul în apărare, Consiliul ar fi explicat că marja de profit de 6 % ar privi produse care nu fac obiectul anchetei în discuție, împrejurare ce, prin definiție, ar presupune că acest procent nu va putea constitui o informație admisibilă pentru calcularea marjei de profit pe care producătorii comunitari ar fi realizat-o în lipsa importurilor care făceau obiectul unui dumping. Astfel, pe parcursul perioadei acoperite de anchetă sau într-un trecut apropiat, industria comunitară nu ar fi realizat o marjă de profit superioară pragului de 2 %.

204 Ar rezulta că stabilirea la 6 % a marjei de profit pe care industria comunitară trebuia să o prevadă în lipsa dumpingului prejudiciabil ar rezulta dintr-o eroare vădită de apreciere, care constituie o încălcare a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.

205 Consiliul respinge argumentele reclamantelor, arătând că noțiunea „încălțăminte care nu face obiectul unui dumping prejudiciabil semnificativ" nu corespunde unei subcategorii a produsului în cauză, ci încălțămintei care nu se încadrează în definiția produsului în cauză. Prin urmare, instituțiile nu ar fi urmat un „raționament circular" și nu ar fi avut în vedere în principal date lipsite de fiabilitate în detrimentul unor date mai bune privind produsul în cauză.

206 Cu titlu subsidiar, Consiliul susține că și în ipoteza admiterii acestui motiv, aceasta ar avea ca efect doar anularea regulamentului atacat în sensul în care Consiliul a reținut în cadrul său o marjă de profit superioară pragului de 4 % față de marja pe care avea obligația să o stabilească.

Aprecierea Tribunalului

207 Mai întâi, trebuie arătat că, în replică, reclamantele au acceptat explicația oferită de Consiliu potrivit căreia noțiunea „încălțăminte care nu face obiectul unui dumping prejudiciabil semnificativ" nu corespundea unei subcategorii a produsului în cauză, ci încălțămintei care nu se încadrează în definiția produsului în cauză.

208 În continuare, trebuie respinsă argumentația reclamantelor potrivit căreia marja de profit, industria comunitară realizată în privința încălțămintei care nu a făcut obiectul anchetei (și care nu făcea obiectul unui dumping prejudiciabil) nu poate fi considerată o informație admisibilă a marjei de profit care ar fi fost realizată de producătorii comunitari din vânzarea produsului în cauză în lipsa importurilor ce făceau obiectul unui dumping. Astfel, instituțiile nu au obligația să se întemeieze numai pe date referitoare la produsul în cauză pentru evaluarea marjei de profit care ar fi fost realizată de industria comunitară în lipsa dumpingului prejudiciabil. Dimpotrivă, instituțiilor le este permis să aibă în vedere produse învecinate, asemănătoare în sens larg cu produsul în cauză. Chiar dacă aceste produse nu fac parte din definiția produsului în cauză, marja de profit realizată de industria comunitară în privința acestor produse poate fi considerată o informație admisibilă a marjei de profit care ar fi fost realizată de producătorii comunitari din vânzarea produsului în cauză în lipsa importurilor ce fac obiectul unui dumping. În speță, Consiliul nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere întemeindu-se pe marja de profit realizată de industria comunitară în privința altei încălțăminte decât cea care a făcut obiectul anchetei, deoarece încălțămintea respectivă este suficient de apropiată de produsul în cauză.

209 În sfârșit, trebuie amintit că articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede în mod expres posibilitatea de a ține seama de o eventuală diminuare a prețurilor practicate de industria comunitară pentru a stabili, în acest caz, nivelul de subcotare a prețului de referință.

210 Rezultă astfel că și al optulea motiv trebuie respins, precum și acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

211 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Consiliului.

212 Potrivit articolului 87 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, Comisia și CEC suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) **Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co., Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.**

3) **Comisia Europeană și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 4 martie 2010.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic ..... II - 680

Istoricul cauzei și regulamentul atacat ..... II - 688

Procedura și concluziile părților ..... II - 696

În drept ..... II - 699

Cu privire la primele două motive, întemeiate pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c), a articolului 9 alineatul (5) și a articolului 18 din regulamentul de bază, pe încălcarea principiilor egalității de tratament și protecției încrederii legitime, precum și pe încălcarea dreptului la apărare ..... II - 700

Argumentele părților ..... II - 700

Aprecierea Tribunalului ..... II - 704

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, prin nedovedirea de către Comisie a susținerii plângerii de către industria comunitară ..... II - 711

Argumentele părților ..... II - 711

Aprecierea Tribunalului ..... II - 712

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 1 alineatul (4) și a articolelor 2 și 3 din regulamentul de bază ..... II - 718

Argumentele părților ..... II - 718

Aprecierea Tribunalului ..... II - 719

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 17 din regulamentul de bază și a articolului 253 CE ..... II - 723

Argumentele părților ..... II - 723

Aprecierea Tribunalului ..... II - 725

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, precum și a articolului 253 CE ... II - 727

Argumentele părților ..... II - 727

Aprecierea Tribunalului ..... II - 729

Cu privire la al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază ..... II - 735

Argumentele părților ..... II - 735

Aprecierea Tribunalului ..... II - 737

Cu privire la al optulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază ..... II - 740

Argumentele părților ..... II - 740

Aprecierea Tribunalului ..... II - 742

Cu privire la cheltuielile de judecată ..... II - 743